

BAZEN EN BURGERS

Komedie van Luc Kerkhofs

BEZETTING:

4 tot 9 dames - 4 tot 10 heren (dubbelrollen onbeperkt mogelijk)

VASTE PERSONAGES:

GERARD KOUDIJS (60) baas
 ZEVA DRAGOU (50) dienst financiën en administratie
 JEF BAX (35) dienst vergunningen, feesten en reispassen
 CAROLINE VINNET (30) dienst bevolking
 JAAK MOSSELMANS (50) hoofd technische dienst
 LORE VAN LOOVEREN (20) nieuwe bediende

EDELFIGURATIE:

BOER VERMEULEN (45) norske boer
 SONJA & LEO (30) koppel dat gaat trouwen
 ALAIN VAN NIEDERMANS (30) aangifte geboorte
 LOWIE DE POEPER (45) naamsverandering
 MADAM VERACHTERT (40) protest wegenwerken
 CHAREL DINGELING (35) aangifte overspel
 ALMACHIE (30) asielzoeker
 MADAM CELIS (40) aangifte overlijden
 BET KEK (45) komt voor rattenvergif
 LOVERTJE (50) weduwe met zeven kinderen
 BURGEMEESTER
 AMBASSADRICE

DECOR:

Een bureel op het gemeentehuis.

Links: twee kleine bureaus schuin naar publiek. Rechts: twee kleine bureaus schuin naar publiek.

Midden centraal: kleine wachtkamer met aan beide kanten een stoel, links en rechts een aanstoot van een loket met links een zoemer en rechts een ding-dongbel. Beide loketten staan dus loodrecht over elkaar. Centraal fond staat de buitendeur.

Links achter: deur naar bureel van meneer Koudijs. Rechts achter: deur naar koffiekamer.

Links zitten Zeva en Caroline aan een eigen bureau. Rechts zitten Jef en Jaak aan een eigen bureau. Enkele dossierkasten staan verdeeld over het bureel. Op het bureau van Jaak staan nog enkele antieke fichesbakken.

NOOT VAN DE AUTEUR:

Het verhaal is zo geschreven dat men in elk tafereel personages uit de edelfiguratie kan schrappen, aanpassen of zelfs (plaatselijke dorpsfiguren) kan invoegen. Hierbij dient wel vermeld te worden dat dit laatste onder eigen verantwoordelijkheid gebeurt.

HULPJE VOOR DE REGISSEUR

WELKE PERSONAGES ZIJN IN WELK TAFEREEL AANWEZIG?

VASTE PERSONAGES:

GERARD KOUDIJS: 1 + 2 + 3

JEF BAX: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6

ZEVA DRAGOU: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6

CAROLINE VINNET: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6

JAAK MOSSELMANS: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6

LORE VAN LOOVEREN: 3 + 4 + 5 + 6

EDELFIGURATIE:

LOVERTJE: 6

BOER VERMEULEN: 1

LEO: 2

SONJA: 2 + 6

ALAIN VAN NIEDERMANS: 4

LOWIE DE POEPER: 1 + 6

MADAM VERACHTERT: 4

CHAREL DINGELING: 2 + 5

ALMACHIE: 3 + 4

MADAM CELIS: 3

BET KEK: 1 + 6

BURGEMEESTER: 5 + 6

AMBASSADRICE: 6

EERSTE TAFEREEL

MAANDAGMORGEN 9.00h

(Zeva komt binnen langs de buitendeur. Ze is van het norske type, draagt een zwarte bril en regenjas. Het regent pijpenstelen. Alvorens zij gaat zitten bestudeert ze de formulieren op de bureaus van Jef en Jaak. Dan komen Jef, Jaak en Caroline binnen. Jaak heeft een hoedje op en draagt broekspelden. Ze schudden hun natte kleren en paraplu's uit)

JAAK: Goedemorgen, Zeva?

ZEVA: Morgend allemaal. (tot Jaak) Sinds wanneer draagt gij broekspelden?

JAAK: Ik ben met de velo vandaag.

JEF: Auto kapot?

JAAK: Nee, onzen Bruno reed vandaag met mijnen auto naar de Ardennen, samen met z'n vrienden. Maar ik heb gezegd dat 'm moest oppassen en zeker NIE mocht drinken. 't Is den eerste keer dat 'm alleen weg is met mijne auto. Ik ben eens benieuwd.

CAROLINE: 't Is geen weer om naar de Ardennen te rijden.

JAAK: Ze zijn al om zeven uur vanmorgen vertrokken. Ze gingen kajakken op de Lesse.

JEF: En nà het kajakken... (maakt drinkgebaartje) ...Héél gevaarlijk, Jaak!

(Jaak kleedt zich ondertussen in een blauwe stofjas. Iedereen kruipt achter z'n bureau, slaat z'n eigen krant of weekblad open en begint erin te lezen. Caroline begint haar nagels te lakken. Meestal zit er een kauwgom in haar mond)

JEF: Caroline, kunt gij ne pot koffie zetten? Gij zijt hier als laatste bijgekomen, dus gij speelt ons koffiemadam.

CAROLINE: Als da even kan wachten alstublieft, mijn nagels zijn nog nie droog.

JAAK: Is de Gerard er al?

(Jef gaat naar het bureel van Gerard Koudijs en steekt zijn hoofd naar binnen)

JEF (tot de rest): Nee dus.

CAROLINE: Da 's toch normaal zeker de laatste dagen voor z'n pensioen.

(Er komt een eerste telefoon voor Jef)

JEF: Hallo gemeente, met Jef Bax. Wat kan ik voor u doen? - - - - En da mossel-feest van u is da in een tent? - - - - Kan er gedanst worden? - - - - Okee, dan spring maar eens op 't gemeentehuis binnen voor die vergunning hé. (haakt in, dan tot collega's) Maandagmorgen om tien na negen en de voorzitter van fanfare Sint Cecilia belt al om een vergunning voor een mossel-feest. Is da nog normaal...? Hebben die op maandagmorgen ècht niks anders te doen?

JAAK (terwijl hij door z'n krant bladert): We zullen de Gerard missen als 'm op pensioen is. 't Was nen hele goeie baas.

JEF: Hopelijk wordt zijnen opvolger iemand met dezelfde mentaliteit.

CAROLINE: Is er eigenlijk al bekend wie den opvolger van Gerard Koudijs wordt?

ZEVA: Nee.

JEF: Misschien maak IK wel kans! Ik ben een goeie werkkkracht, ik werk hier 15 jaar en ik kan heel goed overweg met de pc.

ZEVA: Jef, zegt gij nu "Werken"...? Aanwezig zijn, ja! (voelt aan haar maag met pijnlijke grimas) Mijne maagzweer speelt weer op.

JAAK: In 't weekend te veel pateekes gegeten?

CAROLINE: Zou Koudijs een receptie geven voor z'n afscheid?

JEF: Maar natuurlijk, daar laat de Gerard zich nie aan kennen.

ZEVA: Hebt gij al een uitnodiging gehad? Ik niet.

JEF: Ik ook nie.

CAROLINE: Da 's toch op kosten van de gemeente.

JAAK: Wie gaat het afscheidscadeau voor Koudijs kopen?

JEF: Da wil IK wel doen.

ZEVA: Hoeveel gaan we uitleggen?

CAROLINE: Dertig euro per man?

ZEVA: Is dat niet te veel?

JAAK: Hebt ge liever da ik met mijnen hoed rond ga? Ik heb da ooit nog gedaan, en daar zaten meer knopen in dan geld.

CAROLINE: En wà gaan we kopen als cadeau? Kom mannekes, voorstellen alstublieft.

(Gerard Koudijs komt binnen. Ook hij draagt een regenjas en paraplu. We zien duidelijk aan z'n outfit dat hij een hogere functie bekleedt)

KOUDIJS: Goedemorgen allemaal. En iedereen in vorm om aan een nieuwe werkweek te beginnen?

JEF: Van mij mag 't al terug vrijdag zijn.

KOUDIJS: Allemaal een goei weekend gehad?

JAAK: Wel euh...

JEF (onderbreekt): ...Nie antwoorden Jaak, ik weet al wa ge gaat zeggen. Uw voetbalploeg heeft weer verloren.

JAAK: Just, dus laat mij vandaag maar gerust hé.

KOUDIJS: En gij Jef?

JEF: Ons Jeanine en ik zijn gaan bowlingen.

KOUDIJS: En een prijske kunnen gooien?

JEF: Nee, maar ik had teveel blonde Leffe in m'n kas hangen.

ZEVA: Mijne man en ik zijn naar de negende van Ludwig Von Beethoven geweest.

JAAK: Iemand met negen kinderen..., da hoort ge ook nie veel meer de leste tijd.

ZEVA: Ik bedoel wel de negende symfonie, hé Jaak.

CAROLINE: Ik begrijp nie wat ge daar nu aan hebt.

ZEVA: Die muziek..., ge geraakt er gewoon van in extase.

JAAK (met lachje): Gij in extase...? Da 's gelijk nen ouwe auto die 200 per rijdt!

ZEVA: Zèg, wat denkt gij van mij...!

JEF: En wa hebt gij uitgespookt in 't weekend, Gerard?

KOUDIJS: Ik heb er nog eens 160 gedaan met mijne koersvelo.

CAROLINE: En hoe voelt ge u, de laatste dagen da ge hier nog werkt?

KOUDIJS: Da 's hetzelfde als den eerste dag, hé Caroline.

JAAK: Is er nu al bekend wie uwen opvolger gaat worden?

KOUDIJS: Iemand van jullie natuurlijk. Eerst werd er geopteerd voor ne kandidaat van buitenaf, maar ik heb voorgesteld om iemand hier van den bureau te nemen en een examen uit te schrijven voor ne nieuwe bediende. Deze week wordt beslist wie mijnen opvolger wordt.

JEF: Is da examen voor die nieuwe bediende al achter de rug?

KOUDIJS: Ja. En de laureaat heet Lore Van Looveren. Ze begint deze week al. Ik hoop da ze hier goed onthaald wordt en opgenomen wordt in de groep.

JEF: Ik ben eens benieuwd? Misschien is 't wel een of ander tuttebel. Of een seut?

JAAK (vervolgt): Of een blinkdoos die te lui is om te werken.

KOUDIJS: Neenee, ik heb haar gezien op 't mondeling examen. 't Is een fatsoenlijk ding.

JAAK: Lore Van Looveren...? Da zegt me wel iets. Is da nie de dochter van die beenhouwer uit de Smekensstraat?

KOUDIJS: Ja en ze is nog maar 25 jaar.

ZEVA: Weer zo'n jong ding dat niks kent van bureauwerk?

KOUDIJS: En ik heb voor hier op den bureau meer volk bijgevraagd, maar da 's afgekeurd door onzen burgemeester.

JEF: Da begriep ik nie hé. En hier is zoveel werk. We weten nie aan wa eerst te beginnen.

KOUDIJS: Sorry mannekes, ik heb het nie allemaal zelf in de hand hé.

(Koudijs af naar zijn bureel. Hij sluit de deur achter zich)

JEF (tot Jaak): Doet gij in 't weekend zo eens niks anders dan naar de voetbal gaan?

JAAK: Genen tijd, Jef. Ik zit mee 250 konijnen. Die moeten wel twee keren per dag gevoederd worden hé.

JEF: Ja, daar zult ge uw werk wel mee hebben.

JAAK: Ge moet da nie onderschatten. Den die kweekt met die en den die kweekt dan weer mee nen andere. Da 's allemaal héél moeilijk bij te houden. Ge moet mijn boekhouding eens bekijken, ne papierwinkel heeft er niks tegen.

(Jef trekt z'n schoenen uit en legt z'n natte voeten op tafel)

JEF (zuchtend): De week zal weer lang duren.

ZEVA (ad voeten op bureau): Wat doet gij nu...?

JEF: Ik heb natte voeten.

CAROLINE: Maar uw voeten stinken, Jef!

JEF: Ze liggen toch op mijnen eigen bureau.

(Zeva pakt de schoenen van Jef beet en wil ze door het raam gooien = naar het publiek)

JEF: Héla, wat gaat gij mee mijn schoenen doen...?

ZEVA: Door de venster smijten als gij uw voeten niet van die bureau haalt...!

(Jef haalt z'n voeten van het bureau. Zeva zet de schoenen terug neer bij Jef die ze weer aan z'n voeten trekt)

JAAK (ad krant): Hier moet ge luisteren..., (leest uit z'n krant) ...In Tokio-stad rijden ze elke dag 200 keren ne mens omver. Da 's ook geen leven voor die mens.

JEF (bekijkt Jaak met gefronste wenkbrauwen): Da 's wel nie iedere keer dezelfde, hé Jaak.

(Boer Vermeulen, onbeschoft en héél onvriendelijk, komt binnen in de wachtkamer. Hij is gekleed in een vuile overal met bretellen en draagt laarzen waaraan nog koeienmest hangt. Hij kijkt eens wantrouwig rond, snuit z'n neus in het uiteinde van z'n overhemd en duwt dan op de zoemer)

CAROLINE (met een zucht richting loket): Wa schieten ze daar binnen...!

ZEVA (snuift in de lucht): Die komt precies recht uit zijne koeienstal.

JAAK (stil): Da 's Boer Vermeulen, de grootste plekpot van heel de gemeente. Naar 't schijnt zitten de kiekens daar 's middags bij aan tafel.

(Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE: Voor wat is 't, meneer?

BOER VERMEULEN: Voor een verstopping.

CAROLINE: Dan passeert ge misschien best eerst eens langs uwen huisdokter, haha.

BOER VERMEULEN (nijdig en luid): Voor verstopte riolen...!

CAROLINE: Dan moet ge aan de andere kant van 't loket zijn, meneer.

BOER VERMEULEN: Aan uwe kant van 't loket...?

CAROLINE: Nee, daar bij die ander bel.

(Boer Vermeulen duwt op ding-dongbel aan de andere kant. Als er niet direct iemand opdaagt duwt hij afwisselend op zoemer en ding-dongbel – mogelijk speelt hij een bekend kort wijsje)

JAAK (veert recht en roept): Seffens is da kapot, hé vriend...!

BOER VERMEULEN: En dan...? Als belastingbetaler heb ik die bellen toch zelf betaald.

JAAK (aan loket): Ja, voor wat is 't?

BOER VERMEULEN: De riolen in mijn straat zijn elke keer verstopt als 't regent. Heel de straat staat blank van de modder die van 't veld loopt. Nog efkes en ik kan gaan patatten planten op de veloweg.

JAAK: Is 't zo erg?

BOER VERMEULEN: En als ge durft buitenkomen dan blijft ge mee uw schoenen steken in de modder. Ik ben al drie keren thuis vertrokken op mijn botten en drie keren terug thuisgekomen op mijn sokken. Plezant hé, meneer. Ik WIL nu eens eindelijk ne verharde weg voor mijn deur!

JAAK: Jamaar, da gaat zo maar nie in één twee drie, hé meneer!

BOER VERMEULEN (dreigend): Oh nee...? Dan zal ik uwe gemeenteweg eens omploegen als da nie verandert, en dan kan er niemand nog door.

JAAK: Ja, zoiets moet ge maar doen, dan zult ge rap weten wat 't u gaat kosten!

BOER VERMEULEN: En als ge mij nie gelooft... (trekt een van z'n laarzen uit, steekt die door het loket naar binnen en kiepert het water eruit) ...daar se! Da 's water van UW straat...! Saluut!

(Net voor Boer Vermeulen verdwijnt langs de buitendeur laat hij nog een flinke wind)

BOER VERMEULEN: Daar se..., soort zoekt soort...! (af)

JAAK (cynisch): Ook ne goeiemorgen. Da 's altijd hetzelfde mee die boeren, die zijn nu eens nooit content.

JEF: Ik vraag me af welke vrouw met zone mens wil samenleven.

JAAK: Hij heeft tenminste nog een vrouw, ikke nie meer.

CAROLINE: Hoelang is uw vrouw nu al dood, Jaak?

JAAK: Al drie jaar, Carolineke. Al drie jaar mis ik ons Frieda elke dag. Da heeft gene naam. Dag en nacht denk ik eraan. Ik weet nie eens meer wat liefde is.

JEF: Jamaar, en zijt ge op zoek naar een ander vrouw?

JAAK (twijfelend): Eigenlijk nie..., en eigenlijk wel...!

CAROLINE: Ne mens is nie gemaakt om alleen te zijn hé.

ZEVA: Wat kan ne mens van uwe leeftijd nu nog missen in z'n leven?

JAAK: Genegenheid. En ik mis ons Frieda. Maar daar schiet niks meer van over dan nen urne en die heb ik in mijn living op de schouw staan. (minder luid) En ik mis ook de seks een beetje.

JEF: Da laatste is op te lossen, hé Jaak.

JAAK: Oh Ja...? Hoe da...?

JEF: Ge kunt toch naar de miekes gaan.

JAAK (met de hand op z'n binnenzak): Da kan mijnen blauwe nie trekken.

ZEVA: Is dat nu een oplossing voor zone mens...?

JEF: Ja, ik zeg zoals het is en gij draait altijd rond de pot.

JAAK: Ik ben ene keer binnen geweest in zo'n slabberdoeske en toen ik just bezig was riep er iemand op de gang ineens "Fire"...! En toen zag ik pas dat er rook van onder de deur naar binnen kwam. Jong, da was daar vluchten door die gang vol met rook. En toen ik buiten kwam stonden de pompiers al te blussen. Drie weken lang heb ik flink moeten hoesten.

JEF: En een parenclub, is da niks voor u...?

JAAK: Daar ben ik nog nooit geweest.

CAROLINE: Moogt ge daar binnen als man alleen?

JEF: Ja, maar dan betaalt ge wel nen dubbele inkom.

ZEVA: Daar zou ik nooit binnengaan.

CAROLINE: Da 's goed om een vieze ziekte op te doen.

JAAK: En waar gaat ge hier ergens een parenclub vinden?

JEF: Op de Mechelse Steenweg, naast café De Slappen Uier.

(Caroline en Zeva lachen)

JEF: Ja, da 's echt waar. Die buitenwipper van daar zit bij ons in de bowling-club.

JAAK: Daar zal ik dan een van de dagen mijn neus eens gaan binnen steken.

JEF: Da 's alleen maar open op maandagavond, vandaag dus.

CAROLINE: En al eens gedacht aan een huwelijksbureau, Jaak?

JAAK: Ja, da heb ik ook al gedaan. Maar da kost veel te veel geld allemaal.

ZEVA: En een date via internet?

JAAK: Ik kan nie mee de computer werken.

ZEVA: Ge zult 't dan toch moeten leren want binnenkort krijgt gij hier ne nieuwe pc, dus gedaan met uw fichesbakken.

JAAK: Jàren aan een stuk heb ik hier met potlood en papier en fichebakken gewerkt, zonder ooit één fout te maken. En nu gaan ze me daar zone televisie op mijne nek duwen. Wil ik eens wa zeggen, da overschakelen naar die moderne prullen zie ik nie zitten!

JEF: Ge kunt dan misschien ook 't kweekprogramma van uw konijnen op die pc zetten. Da 's vele gemakkelijker werken dan mee al die fiches.

(Koudijs komt van z'n bureel met een formulier en gaat tot bij Jef)

KOUDIJS: Jef, daar is een aanvraag bij mij binnen gekomen voor de verkiezing van Prins Carnaval. Kunt gij da dringend oplossen?

JEF: Jamaar, alles is hier dringend, hé Gerard.

KOUDIJS: Die affiches moeten eind deze week al uithangen. En die voorzitter van de carnavallisten is ne goeie kameraad van mij.

JEF: Jamaar Gerard, wanneer moet ik da allemaal gaan doen?

KOUDIJS: Tussendoor hé.

JEF: Ik zit nu al tot over m'n oren in 't werk. (draait een blad van z'n krant om)

(De telefoon van Jef rinkelt)

JEF: Daar se, weeral werk. (door hoorn) Gemeente, met Jef Bax. Wat kunnen wij voor u doen? - - - Meneer, een vergunning voor een kermiskoers moet ge aanvragen bij de politie en de vergunning voor uw Vlaamse kermis daarvoor moet ge bij mij zijn. Ge springt maar eens binnen en ge vraagt naar Jef Bax. In orde zo? - - - Goeiendag meneer. (haakt in)

KOUDIJS: Voilà, weeral ne tevreden mens. Wij doen hier toch menslievend werk hé.

JEF: Wij hebben hier behoefte aan een antwoordapparaat. Zodat wij tenminste op ons gemak ons gazet kunnen lezen.

KOUDIJS: Ik denk dat ik zoiets nog wel liggen heb op mijnen bureau.

(Caroline neuriet ondertussen)

ZEVA (tot Caroline): En gij hebt behoefte aan ne radio zeker?

KOUDIJS: Radio's heb ik nie liggen op mijnen bureau.

JEF: Hoe is 't nu met die problemen van uw dochter, Gerard?

KOUDIJS: Da wordt erger en erger hé. Nu zit mijne schoonzoon ook nog aan den drank. En hij geeft gene frank meer af aan m'n dochter. Maar wij passen tussendoor een beetje bij hé.

ZEVA: Die hadden toch één kind hé?

KOUDIJS: Ja Nelleke. Voor haar is da nog 't ergste van allemaal. Ge moest eens weten wat da kind allemaal tegen mijn vrouw komt vertellen over den ambras tussen haar ouders. Die heeft thuis al iets gezien zenne.

JAAK: Hoelang hebt ge hier nu gewerkt, Gerard?

KOUDIJS: Op de kop 32 jaar.

CAROLINE: 't Zal voor u aanpassen worden als ge op pensioen zijt.

JEF: En wa gaat ge doen in uwe vrije tijd? Al iets op 't oog?

KOUDIJS: Veel fietsen hé. Ik doe nu 6.000 km per jaar. En dan zullen er da misschien 12.000 worden. Ik heb mijn vrouw beloofd van elke dag heen en weer naar Scherpenheuvel te rijden.

ZEVA: Och als ge uw gedachten maar een beetje kunt verzetten, met al die miserie.

KOUDIJS: 't Voelt toch raar aan zo na 32 jaar plots moeten stoppen mee werken. Ik ben hier begonnen op een klein bureauke. Ik zat daar op die stoel waar Jaak nu zit. We waren hier mee ons drieën, waarvan er nu al twee dood zijn. We hadden allemaal ene stylo en voor de rest moesten wij ons plan trekken.

ZEVA: En wat zegt uw vrouw van uw pensioen? Is ze er blij mee?

KOUDIJS: Die heeft werk genoeg met haar zieke moeder hé. We zijn trouwens aan 't overwegen om die naar 't rusthuis te doen.

JEF: Da hebt ge dan ook nog als ge ouder wordt hé.

KOUDIJS: Mannekes, ik ga u nu gerust laten. Vandaag nie te hard werken, zodat we allemaal den dag doorkomen zonder kleerscheuren hé! (af naar z'n bureel).

JAAK: Da zone goeie mens als de Gerard zoiets nog moet meemaken met z'n dochter.

(Lowie De Poeper daagt op in de wachtkamer. Hij is sportief gekleed, draagt een fleurig overhemd en een witte pet. Hij duwt op de zoemer. Zeva gaat naar het loket)

ZEVA: Voor wat is 't, meneer?

LOWIE DE POEPER: Voor een naamsverandering.

ZEVA (tot Caroline): 't Is voor u.

(Caroline neemt de plaats in van Zeva bij het loket)

CAROLINE: Wat is 't probleem, meneer?

LOWIE DE POEPER: Ik ben nie meer tevreden over mijne naam.

CAROLINE: Hoe oud zijt gij?

LOWIE DE POEPER: 45.

CAROLINE: En hebt ge nu pas ontdekt da ge nen andere naam wilt?

LOWIE DE POEPER: Ja.

CAROLINE: Hoe heet gij...?

LOWIE DE POEPER (te stil): Lowie De Poeper...!

CAROLINE: Heu...???

LOWIE DE POEPER (nog te stil): Lowie De Poeper...!

CAROLINE: Ik versta u nie, meneer...!

LOWIE DE POEPER (dan furieus luid): Lowie de Poeper...!!!

(Iedereen kijkt op. Er wordt stiekem gelachen achter het handje)

JEF (stil tot Jaak): Die heeft 't groot lot ook nie gewonnen.

CAROLINE: Da 's inderdaad gene interessante naam, meneer.

LOWIE DE POEPER: En daarom wil Ik nu een aanvraag indienen voor nen andere naam.

CAROLINE: En welke naam wilt ge, meneer?

LOWIE DE POEPER: Da 's eender, als 't maar een beetje properder is.

CAROLINE: En als ik nu voorstel om de naam van uw vrouw te nemen.

LOWIE DE POEPER: Och madam, zwijg stil, da 's al even erg.

CAROLINE: Hoe is de naam van uw vrouw?

LOWIE DE POEPER (te stil): Jofien De Spleet...!

CAROLINE: Heu...???

LOWIE DE POEPER (nog te stil): Jofien De Spleet...!

CAROLINE: Ik versta u nie, meneer...!

LOWIE DE POEPER (dan furieus luid): Jofien De Spleet...!!! (minder luid) Zijt gij doof...?

(Jef schiet in de lach)

LOWIE DE POEPER (roept naar het bureel): Lacht daar iemand of wa...?

CAROLINE: Neenee meneer, da 's helemaal nie om te lachen.

LOWIE DE POEPER: Hier zijn alle formulieren die ge nodig hebt en da is mijnen trouwboek.

CAROLINE: Da komt in orde, meneer. Die papieren gaan deze week nog naar Brussel, en als die terug zijn dan is da in orde. Kom vrijdag maar eens terug.

LOWIE DE POEPER: Hoe heet gij, madam?

CAROLINE: Caroline Vinnet. Waarom?

LOWIE DE POEPER: Ik had in uw plaats willen zijn.

(Lowie De Poeper af)

CAROLINE (protesteert tot Jef en Jaak): En daar wordt hier nie meer gelachen als ik daar aan da loket staan hé! Wat moeten die mensen van ons denken...?

JEF: Sorry Carolineke, we zullen het nie meer doen.

(Jef kruipt achter zijn krant en barst in lachen uit)

CAROLINE: Zeva, hebt gij een gedacht van wie den opvolger van Gerard Koudijs wordt?

ZEVA: Hoe kan ik dat nu weten? Ik weet evenveel als gij. Waarom?

CAROLINE: Ik vind da gij over heel die zaak nogal geheimzinnig doet.

JEF: Denkt gij da Zeva hier baas wordt? Geen denken aan. Trouwens zij kan da werk nie aan met hare maagzweer.

ZEVA: Ik werk hier nochtans al 25 jaar.

JAAK: En ik al 27 jaar. Dus maak IK de meeste kans.

ZEVA: Hoe kunt gij hier nu baas worden als ge nog niet eens iets kent van een computer?

JAAK: Da is rap geleerd.

JEF: Ge moet dan wel goed met de muis kunnen werken, hé Jaak. En aangezien da gij al drie jaar wevenaar zijt..., heb ik toch zo mijn twijfels.

ZEVA (tot Jaak): Gij zijt hoofd van den Technische Dienst en daar zult gij blijven tot aan uw pensioen!

(Zeva met formulieren af naar bureel van Koudijs)

CAROLINE (stil tot Jef en Jaak, ad Zeva): Die weet meer hé...!

JAAK: Da 's nie moeilijk, hare zoon papt aan mee de dochter van den burgemeester. Dan moet ge nie ver gaan zoeken hé om te weten wie hier de meeste kans maakt.

JEF: Zeva is ne gatlikker van den burgemeester. Hoe dikwijls krijgt die per dag telefoon van hem?

JAAK: Het zijn zo'n meelopers da onze burgemeester nodig heeft voor z'n partij.

CAROLINE: Ik zou nie willen da Zeva Dragou onzen baas werd.

JEF: En ik nog vele minder. Den bazenpoeper! Nu zit ze ook weeral bij Koudijs. Wa wordt daar allemaal bedisseld...? Da weten wij nie hé. Misschien gaat 't wel over ons...!

JAAK: Die zit meer op den bureau van Gerard dan op haar eigen bureau.

JEF: Pas op, ik besef nu ook wel da ne mens helemaal verandert als 'm moet baas spelen hé.

JAAK: Ikke nie..., ik bleef de gewone Jaak Mosselmans die ik nu ben.

CAROLINE: Da weet ge nie, Jaak. Da hebben er al veel gezegd en achteraf kregen zij ook hun kuren.

JEF: Zèg, ik ben bezig aan da dossier over de verkiezing van Prins Carnaval. Wa moet er allemaal op zo'n affiche staan?

CAROLINE: Den datum, de plaats en in 't midden in vette drukletters "Verkiezing van Prins Carnaval". Meer nie, volgens mij.

JAAK: En wa hebt gij in 't weekend gedaan, Caroline?

CAROLINE: Onze Stan en ik zijn mee de caravan naar Durbuy geweest.

JAAK: Overnachten in ne caravan, da heb ik nu nog nooit gedaan.

CAROLINE: Ge kunt gaan en staan waar ge wilt, en 't is goedkoop hé.

JAAK: Is da nie te klein om in te wonen?

CAROLINE: Da 's nie gelijk in uw living thuis hé. Maar 't is gezellig. En wij zijn maar met ons twee.

(Zeva komt ondertussen van Koudijs z'n bureel)

JAAK: Ik ga nooit meer op vakantie naar de Ardennen.

CAROLINE: Waarom nie? Ze zeggen toch da de mensen in de Ardennen vele vriendelijker zijn dan hier bij ons in Vlaanderen.

JAAK: Ik ben ene keer met ons Frieda en onzen Bruno een week naar La Roche geweest. En den eerste dag moest ik 's morgens naar den beenhouwer gaan. Ik ken geen botten Frans, en ik vraag ne kilo ribbokes. Leg da maar eens uit in 't Frans. Dus ik zeg: "Ne kilo van dit hier" (duwt aan z'n borsten). Da moet die beenhouwer toch verstaan! Weet ge waarmee ik ben thuisgekomen. Met ne kilo uier...!

(Bet Kek daagt op in de wachtkamer. Zij is een ruwe boerin die niet op haar mond gevallen is. Ze duwt nerveus op de ding-dongbel)

CAROLINE: Daar staat weer nen hevige klant aan 't loket.

JEF (traag): Ze zullen ons nie afjagen vandaag.

(Als Bet Kek nogmaals enkele keren nerveus op de bel duwt krijgt Jef het op z'n heupen)

JEF (nijdig): Als die nu nog ene keer op da belleke duwt hé, dan kan die daar blijven wachten tot deze middag!

BET KEK (roept door het loket naar binnen): Daar heeft niemand goesting zeker...? (als Jef bij het loket komt) Zijt ge al moe omdat ge zo traag zijt, meneer?

JEF: Madam, als ge nie gere nog een uur of twee wacht dan zou ik maar op m'n woorden letten! Voor wat is 't?

BET KEK: Ik wil een kapvergunning, een stortvergunning, een bouwvergunning en een slachtvergunning. En dan nog een paar kilo rattenvergif.

JEF: De stortvergunning en de bouwvergunning moeten passeren langs Stedenbouw. De slachtvergunning en de kapvergunning moogt ge vrijdag komen afhalen. Hoe is de naam alstublieft?

BET KEK: Bet Kek.

JEF: Uit de Korte Broekstraat...?

BET KEK: Ja, nummer 65.

(Jef geeft haar twee formulieren en slaat er een stempel op)

JEF: Okee, da 's dan in orde.

BET KEK: En mijn rattenvergif, meneer...?

JEF: Da 's voor iemand anders. (roept) Jaak, daar is hier iemand voor rattenvergif.

(Jaak gaat naar het loket)

JAAK: Hoe is de naam, madam?

BET KEK: Bet Kek uit de Korte Broekstraat.

(Jaak kijkt op z'n fiches)

JAAK (overloopt de namen op de fiches): Kalander, Kaneels, Kegels, Keizers, Kek, hier heb ik 'm.

(Jaak inspecteert de fiche en gaat ermee naar het loket)

JAAK: Da rattenvergif eet gij da op, madam...?

BET KEK: Waarom?

JAAK: Ge hebt dit jaar al 52 kg rattenvergif afgehaald.

BET KEK: Meneer, da zit zo, den ene mens zit mee muizen en den andere zit mee ratten hé. Ik zit mee ratten en da kweekt gelijk zot. Dus als gij nie wilt da heel ons gemeente vergeven wordt van de ratten dan moet gij mij wa rattenvergif meegeven.

JAAK: Zitten die in huis?

BET KEK: Nee, in de stal bij mijn geiten.

JAAK: Dan zal ik nog maar ne kilo meegeven hé. Hier tekenen alstublieft en afhalen in de grote hall naast de sporthal mee dit bonneke.

BET KEK: Merci, hé meneer.

(Bet Kef af met haar formulier. Jaak zet zich terug aan z'n bureau en direct rinkelt zijn telefoon. Jaak neemt op)

JAAK (door hoorn): Gemeente, met Jaak Mosselmans. - - - - (plots opgetogen) Bruno, waar zit gij ergens? - - - - In Dinant. - - - - (tot collega's) 't Is geen weer om te gaan kajakken, zegt 'm. - - - - Wacht efkes, ik zal 't hier eens vragen. (tot collega's) Onze Bruno wilt everzwijnen zien, zegt 'm, waar moet 'm dan ergens zijn?

CAROLINE: In de bossen van Saint Hubert.

JAAK (door hoorn): In de bossen van Saint Hubert, zeggen ze hier. Maar pas op voor mijnen auto, hé vriend! En nie drinken hé. En nie te laat naar huis komen vanavond hé. - - - - (Jaak haakt in, dan fier). Da doet ne vader toch iets hé als zijne zoon voor den eerste keer weg is met den auto.

CAROLINE: Zolang hij heelhuids thuiskomt met uwe Ford Fiësta is da okéé.

ZEVA: Onze Wilfried rijdt al drie jaar rond met onze mercedes. En er staat nog geen kraske op hé. En kuisen, elke week hé. Over de kinderen mogen wij niet klagen.

JAAK: Och mercedes is alleen maar de naam. Zoiets wil ik nog nie gratis onder m'n gat.

ZEVA: Omdat gij zoiets niet kunt betalen, ja.

JAAK: Oh nee...? Met de levensverzekering van ons Frieda kan ik er zo wel drie kopen, madam. En nieuwe hé. Die van u is maar nen occasie.

ZEVA: Ne wagen van twee jaar oud is zo goed als nieuw, en zeker voor mercedes.

JAAK: Gij hebt sjans da uwe vent ingenieur is of ge kon nog mee de velo rijden.

JEF: Kalm mannekes, ik werk hier aan mijn affiche hé en die moet dringend naar den drukker.

(Koudijs komt uit zijn bureel)

KOUDIJS: Jaak, daar zijn problemen. Eén van ons camionetten is in de gracht gereden bij een verkeerd manoeuvreer in de Sint Janstraat aan den oude molen. Kunt gij daar eens efkes gaan kijken?

JAAK: Wat doet da werkvolk daar aan den oude molen...? Die moeten daar nie zijn. Die moeten grachten kuisen aan de vloedbeemden.

KOUDIJS: Dan moet ge die sjarels da maar eens aan hun verstand brengen.

(Koudijs terug af naar z'n bureel. Jaak veert recht en trekt z'n vest aan)

JAAK: Ik moet nog langs den Aldi passeren, moet ik iets meebrengen voor iemand?

ZEVA: Ge moest verlegen zijn onder de uren gaan winkelen voor eigen gebruik.

JAAK: Ik heb u niks gevraagd, madam toetjes.

CAROLINE: Da gaat hier nog plezant worden tot we ne nieuwe baas hebben.

JAAK: Tot straks. (af langs buitendeur)

JEF: Carnaval is da mee een "C" of mee een "K"...?

CAROLINE: Carnaval is jàren mee een "C" en caravan ook.

JEF: Merci.

ZEVA (tot Caroline): En krijgen wij nu nog eindelijk koffie, of hoe zit dat...? Ik zie hier scheel van de dorst.

CAROLINE (pesterig): Nu da ge 't zegt, ge kijkt inderdaad een beetje scheel. (gaat richting koffiekamer)

ZEVA: Och frank stuk...!

TWEEDE TAFEREEL

DINSDAG 11.00h

(Behalve Jaak is iedereen aanwezig. Caroline bewerkt haar nagels met een nagelvieltje en kauwt kauwgom. Jef zit onbeweeglijk achter z'n krant, hij slaapt maar we zien hem niet. Zeva knipt stiekem een silhouet uit Jef z'n krant. Als er geen reactie komt dan knipt ze zijn krant helemaal middendoor. Nu merken we duidelijk dat Jef slaapt met open mond)

CAROLINE: De Jef slaapt al en 't is nog maar 11.00h. Wat doet die 's nachts?

(Er komt een telefoon voor Jef. Jef denkt dat het zijn wekker is die afloopt en slaat met één hand op de hoorn)

CAROLINE (tot Zeva, ad Jef): Hij denkt da zijne wekker afloopt.

(Jef schiet wakker)

JEF (dan door de hoorn): Hallo met de ziekenkas. - - - Herhaal da nog eens, meneer. - - - Gij wilt een stierenbal inrichten. En wie organiseert da? - - - Oh, de landbouwerszonen. En zo'n stierenbal wa moet ik me daarbij voorstellen? Is da een bal mee stieren? - - - Jaja, nu begrijp ik het. Ge springt maar eens binnen op 't gemeentehuis hé. - - - Ja, gij ook nog ne goeiemiddag. (haakt in, dan tot collega's) Wa ze toch allemaal verzinnen hé. Een stierenbal...!

(Nu valt Jef z'n oog op z'n kapotte krant)

JEF: Wa is er met mijn gazet gebeurd...?

CAROLINE: Da moet in uwe slaap gebeurd zijn.

JEF: Ikke slapen...? Heb ik geslapen...?

ZEVA: Ja, al vanaf pagina één!

JEF: En is de Jaak nog nie binnen?

ZEVA: Nee.

JEF: Had die verlof vandaag?

ZEVA: Daar heeft 'm niks van gezegd.

JEF: Waar zit die dan?

ZEVA (grapt): Misschien zit die nog vast van gisteravond in de parenclub.

JEF (ironisch): Haha, plezant hé.

(Caroline heeft een kleine transistor-radio mee. Ze zet hem op en we horen een luid opzwevend nummertje. Protest van Zeva als Caroline de polonaise inzet en Jef onmiddellijk inhaakt. Als ze ook Zeva in de polonaise willen betrekken wordt het voor haar echt teveel. Ze zet de radio prompt uit)

CAROLINE: Wat doet gij nu mee mijne radio...?

ZEVA: Weg met dat ding! Zo kan ik me niet concentreren op m'n werk.

(Jef inspecteert het bureau van Zeva en toont het weekblad Dag Allemaal)

JEF: Werken, noemt zij da...!

ZEVA: Als gij de gazet leest dan mag ik den Dag Allemaal lezen.

JEF (tot Caroline): En wa voor lectuur zijt gij aan 't lezen?

(Jef ontdekt op het bureau van Caroline een tijdschrift over moto's)

JEF: Hola hola..., da zijn nogal bakken.

CAROLINE: Onze Stan gaat volgende zomer ne moto kopen, zegt 'm.

JEF: Gij komt goed aan uwe kost precies?

CAROLINE: Ja, onze Stan maakt veel overuren.

(Sonja en Leo komen binnen in de wachtkamer. Leo is een kluns, draagt een dikke bril met confituurpot-glazen, een te korte broek, een vlinderdasje en heeft vettige frituurhaar. Hij ziet blijkbaar niet zo best want hij loopt tegen de deurstijl. Sonja is een seut, draagt twee staartjes in haar haren en heeft een klein modern handtasje bij. Ze hebben allebei een eigenaardig lachje)

SONJA (roept aan het loket): Joehoe...!

LEO (vervolgt): Vol-lek...!

SONJA (steekt haar hoofd door het loket): Kan er ons iemand helpen alstublieft?

ZEVA (roept terug): Ge moet op 't belleke duwen.

SONJA (tot Leo): Duwt gij op 't belleke, of moet ik 't doen?

LEO: Gij.

SONJA: We zullen er allebei op duwen.

LEO (lachje): Joh..., joh...!

(Sonja en Leo spelen met de zoemer en de ding-dongbel. Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE (onderweg): Uit welke instelling zijn die ontsnapt?

JEF: Precies Janneke en Mieke.

CAROLINE (tot het koppel): Voor wat is 't?

SONJA: Wij zijn Sonja en de Leo, en wij willen gaan trouwen. (lachje)

CAROLINE: Echt?

SONJA: Joh..., joh...! (lachje) Hé Leo?

LEO: Joh..., joh...! (lachje)

(Maar Leo staat een halve meter naast het loket)

CAROLINE: Meneer, ik sta hier. (tot Sonja) Uwen toekomstige ziet precies nie zo goed?

SONJA: Nee, maar da ga ik er nie aan voelen, hé madam. Of denkt gij van wèl misschien? (lachje, komt wat dichtter bij het loket, dan stil tot Caroline) Z'n vader heet Vanderlinden, wette wel. En zijnen bijnaam is Schele Vanderlinden. Hij ziet genen halve meter ver. Da 's niks, hé madam.

CAROLINE: Helemaal niks is nie veel hé. Daar kunt ge u nog nie aan vasthouden.

SONJA (showt haar buste): Ik heb nochtans plezante dingen om aan vast te houden, zenne madam. (wat dichtter en wat stiller) De Leo heeft ze al vast gehad...!

CAROLINE: 't Is nie waar hé!

SONJA: Jawel. (lachje) Ik heb 'm wel een beetje moeten helpen want eerst zat 'm aan mijne rug te friemelen. Hé Leo?

LEO: Joh..., joh...!

(Hier laten Sonja en Leo zich allebei goed gaan met hun eigenaardig lachje)

CAROLINE: En hoelang kent ge elkaar al?

SONJA (stoot Leo aan) Zegt ook eens iets, hé Leo!

LEO: Joh..., joh...! (eigenaardig lachje).

CAROLINE: 't Is dus èchte liefde waarover we hier spreken?

SONJA: Jaja, natuurlijk.

CAROLINE: Kunt ge hier allebei eens tekenen alstublieft?

(Sonja ondertekent het formulier en vervolgens is het de beurt aan Leo, maar die ziet het formulier nog niet eens liggen. Sonja moet hem hierbij helpen)

SONJA (tot Leo): 't Is hier, jongen! (tot Caroline) Gene steek ziet 'm ocharme. En nu heeft 'm zijne goeie bril nog op hé.

CAROLINE: Er zullen rap kindjes komen als ge getrouwd zijt.

SONJA: Ik vrees van nie!

CAROLINE: Waarom nie?

SONJA: De Leo staat altijd mee de nacht.

CAROLINE: Okee, dan is 't in orde voor ons.

SONJA: Merci hé madam. Kom Leo, we gaan zien. (als Leo de andere kant dreigt op te gaan) 't Is langs hier, jongen. (neemt Leo bij de arm)

(Sonja en Leo gaan er arm in arm vandoor. Caroline test de zoemer en ding-dongbel)

CAROLINE: Kapot, alletwee...!

ZEVA: Dat ligt aan dat spelen natuurlijk.

CAROLINE: Jef, kunt gij die bel en de zoemer repareren?

JEF: Als ze mij hier nie moesten hebben hé.

(Jef haalt een schroevendraaier uit de lade van z'n bureau en begint eraan. Zeva zet zich bij Jef)

ZEVA: Lukt het?

JEF: Tuurlijk. Elentric is m'n specialiteit.

(Plots een kleine ontploffing waardoor de verlichting uitvalt. Zeva schrikt zich te pletter)

JEF: Wa is da nu...?

CAROLINE: Mijne pc is uitgevallen.

ZEVA: En de mijne ook.

(Koudijs komt van z'n bureel)

KOUDIJS: Wa is er gaande? Ik zit zonder elentric!

CAROLINE: We hadden just twee klanten die de bellen kapot geprutst hebben en de Jef ging die repareren.

JEF: Ik heb gewoon ne verkeerde draad aangesloten, Gerard.

KOUDIJS: Hebben we nog elentric?

JEF: Direct, maar ik moet eerst den hoofdschakelaar gaan opzetten in de koffiekamer.

(Jef even af naar de koffiekamer. De verlichting springt terug aan. Jef keert weer)

ZEVA: Mijne pc gaat terug.

CAROLINE: De mijne ook.

(Koudijs haalt een antwoordapparaat tevoorschijn)

KOUDIJS: En hier is uw antwoordapparaat. Maar 't is geen nieuw hé, en ge moet 't nog wel inspreken.

JEF: Wa moet ik inspreken?

KOUDIJS: Verzin maar iets hé.

JEF: Als we da opzetten kunnen we tussendoor toch eens wa rusten.

KOUDIJS: En hoe zit 't met die affiches voor Prins Carnaval?

JEF: Ik heb de aanvraag al naar den drukker verstuurd.

KOUDIJS: Daar staan toch geen fouten op?

JEF: Neenee, ik heb nog nooit fouten gemaakt.

CAROLINE: Gerard, weet ge nu al iets over uwen opvolger?

KOUDIJS: Ja. Maar da leg ik uit als iedereen aanwezig is, ook de Jaak dus.

CAROLINE: Waar blijft de Jaak? Heeft die verlof vandaag?

KOUDIJS: Nee, daar waren ergens problemen met nen omgewaaide boom. De Jaak is daar naartoe met z'n camionette.

ZEVA: Nog rap iets anders. Mijne man heeft Bet Kek zien staan op de markt met rattenvergif. Die komt dat hier gratis afhalen en ze verkoopt het gewoon door op de markt. Vanaf nu krijgt die hier niks meer hé!

KOUDIJS: Vertel da ook tegen Jaak hé want da is zijn domein.

CAROLINE: Hoe gaat 't nu met uw dochter, Gerard?

KOUDIJS: Dikke problemen hé. Nu hebben ze mijne schoonzoon ook nog afgedankt. Hij staat aan den dop. Maar da 's nog nie alles, mee mijn schoonmoeder gaat 't ook slechter. Mijn vrouw kan 't nie over haar hart krijgen om haar naar 't rusthuis te doen.

JEF: En wat nu?

KOUDIJS: Nu overweegt ze om haar moeder maar bij ons binnen te pakken.

ZEVA: Doe dat niet want daar krijgt ge spijt van. Ge hebt geen leven meer.

KOUDIJS: Wa moet ik dan doen, mijn vrouw buitenshotten misschien?

JEF: Da zijn schoon vooruitzichten als ge mee pensioen gaat.

KOUDIJS: Had ik alles op voorhand geweten dan was ik nog 5 jaar langer blijven werken. Ik heb 30 jaar lang goed kunnen slapen en nu slaap ik nie meer! En nu ga ik voortdoen mee mijnen bureau op te ruimen.

JEF: Merci voor da antwoordapparaat, hé Gerard.

KOUDIJS: Da 's gere gedaan. (bij de deur) En nie te hard werken, hé mannekes.

ZEVA: Gerard, dat begrijp ik niet van u. Zoiets zegt nen baas toch niet tegen z'n werkvolk!

KOUDIJS: IK ben hier nog altijd den baas hé en IK beslis wa hier gedaan wordt. Begrepen...?

(Koudijs af naar z'n bureel)

CAROLINE: Amaai, die is slecht gezind.

JEF: Ne mens zou voor minder.

ZEVA: Kom, nu gaan we terug aan 't werk allemaal.

CAROLINE: Gij zit nogal achter ons veren.

JEF: Gij denkt al da ge de nieuwe baas wordt zeker?

ZEVA: Wacht maar, Koudijs z'n liedje is hier bijna uitgezongen en dan begin IK aan mijn liedje.

JEF: Omdat uwe zoon achter de dochter van den burgemeester zit daarom krijgt gij da postje nog nie hé.

ZEVA: Ik zal er toch dicht bij zijn.

JEF: Ja, met uw ellebogen werken da kunt gij goed.

(Jef leunt uitgeblust achterover in zijn stoel)

JEF: Ik verveel mij hé.

ZEVA: Werk dan voort.

JEF: Ik heb geen goesting. (kijkt op z'n horloge) Amaai en 't is nog gene middag. Da gaat vandaag weer ne lange dag worden, mijn gedacht.

ZEVA: Als ge een beetje werkt dan gaat den tijd eens zo rap voorbij.

JEF: Dan moet gij maar héél hard werken, zodat 't héél rap half vijf is, want da hangt hier héél hard m'n botten uit!

(Jef kuiert lusteloos door het bureel)

JEF: Caroline, kan ik nen tuttefrut van u krijgen?

CAROLINE: Waarom?

JEF: Ik heb precies ne slechte smaak in mijne mond. Misschien heb ik deze morgen iets verkeerd gegeten.

CAROLINE (kordaat): Nee!! Als ik er u ene geef dan is 't voortaan elke dag van da. Ik ken Jef Bax zoal een beetje.

(Jaak stoot binnen langs de buitendeur)

JAAK: Zone dikke eik omgewaaid op de muur van 't ouw kerkhof.

ZEVA: En wat hebt ge gedaan?

JAAK: Ik heb er de pompiers bijgehaald. Daar ga ik mijn gasten nie laten verongelukken hé.

CAROLINE: Vertel eens hoe 't gisteren met uwen Bruno geweest is?

JEF (tot Jaak): Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Gelijk een fluitje van ne cent.

JAAK: Was 't maar waar...!

JEF: Hoe...?

JAAK: Wilt ge nu eens iets weten? Ik heb genen auto meer...!

CAROLINE: Staat 'm in de garage, of wa?

JAAK: Nee, op de schroothoop bij 't oud ijzer.

ZEVA: Hoe komt zoiets?

JAAK: Luister..., onzen Bruno en z'n maten rijden in Saint Hubert een everzwijn dood. Ze stoppen da beest in 't koffer van den auto, maar da komt weer terug tot leven en dreigt den boel af te breken. Dus ze bellen de politie. Die arriveren, een van die agenten wilt da everzwijn doodschieten, maar zijne kogel raakt de naftbak en den auto ontploft. In stukken vaneen! De chargepijp van mijnen auto moet zelfs tegen den basiliek van Saint Hubert gevlogen zijn!

JEF: Is da verzekering?

JAAK: Niks verzekering! Mijn verzekering kan de kosten aan die politiecombi ook nog gaan vergoeden, ja! En dan kreeg onzen Bruno nog een proces bovenop omdat 'm een wild varken vervoerde zonder toestemming. Jong, ik ben voor 't ongeluk geboren. Maar allé, we leven nog en da kan ons Frieda nie meer zeggen.

(Jaak heeft ondertussen enkele boekjes tombolaloten uit z'n schaftzak gehaald. Plots heeft iedereen het erg druk)

JAAK: Tombola v/d voetbal. Iemand goesting...? Vijf euro voor een boekske van tien lootjes. Eerste prijs een volautomatisch strijkijzer. En ge steunt er de jeugd ploegen mee hé.

CAROLINE: Is da al om nen andere auto te kopen?

ZEVA: Ik heb mijne portemonée niet bij.

JAAK: En gij, Jef? Twee boeskes...? Of drie...?

JEF: Geloof me of nie maar mijne portefeuille is leeg, Jaak.

JAAK: Caroline gij...?

CAROLINE: Nee, ik heb al een strijkijzer, en de rest interesseert me nie.

JAAK: Okee, geen lootjes dus. Maar niemand van u moet nog ooit bij mij afkomen om lootjes te kopen, want dan weet ik u ook wonen.

(Jaak zet zich aan z'n bureau en begint te werken)

JEF (tot Jaak): En hoe was 't gisteravond in de parenclub? Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Fan-tas-tisch...!

JAAK: Nee Jef. Ik was al 75 euro kwijt bij den entree. Eén consumptie kost daar 5 euro. Dus ik ben daar al zeker nie zat buiten gekomen.

CAROLINE: En was da daar, gelijk ze zeggen, helemaal naakt?

JAAK: Alles en iedereen liep daar rond in zijne moedernaaktse. Zelfs die gast achter den toog had zijne wijzer op half zes hangen. Jong, daar was iets te zien. In alle maten en alle vormen hé. Daar stond ne vent voor mij en die wilde zijne portefeuille wegstoppen in z'n broekzak, maar hij had geen broek aan. (imiteert) En maar duwen da die deed, en maar duwen.

ZEVA: En gij stond daar tussen?

JAAK: Ja, vijf minuten en toen schopten ze mij buiten hé!

JEF: Waarom...?

JAAK: Omdat ik mijn broek nie durfde uittrekken!

JEF: Allé Jaak, da 's just de bedoeling van zo'n parenclub.

JAAK: Ja zèg, ziet ge mij daar al aan den toog staan mee nen blonde Lefte in m'n hand en in mijne blote flikker?

CAROLINE: Over blote flikker geklapt..., gisteren heeft onze Stan nieuw schoenen gekocht. Hij had ze gisteravond op de slaapkamer nog gepast, just voor dat 'm ging slapen. Een schoon zicht zo in zijne blote flikker mee alleen z'n schoenen aan. Kijk, zegt 'm, mijne piemel kijkt ook al naar mijn nieuwe schoenen. Ik zei , jamaar dan had ge misschien beter een nieuw klak gekocht. Maar da verstond onze Stan nie.

(Jaak en Jef lachen, Zeva niet)

ZEVA (fronst de wenkbrauwen): Ik versta dat ook niet.

JEF: En zoiets wilt hier baas worden!

JAAK (verwonderd): Baas...? Wie baas...? Wa baas...? Heeft de Koudijs dan al iets verklapt?

CAROLINE: Nee, nog niks. Hij ging wachten tot gij terug waart.

JAAK (veert recht van z'n stoel): Dan zal ik 'm nu eens gaan roepen.

CAROLINE: Nie doen want die is héél slecht gezind hé!

(Charel Dingeling komt de wachtkamer binnen. Hij lijkt niet van de snuggerste en heeft een tick door altijd z'n schouders even achteruit te halen. Hij duwt op de zoemer en krijgt plotseling 220 volt in z'n lijf!! Hij blijft even onder stroom aan de bel hangen en slaat dan met een smak tegen de grond)

ZEVA: Wa is daar gaande in de wachtkamer...?

CAROLINE: Daar is precies ne klant aan de bel blijven hangen!

(Caroline spoedt zich naar het loket. Charel Dingeling kruipt overeind)

CAROLINE: Gaat 't, meneer...?

CHAREL DINGELING: Ja, ik ga..., maar uw bel gaat nie...! Daar staat verdorie 220 volt op. Amaai, was me da verschieten zeg. Da is hier een schoon ontvangst, moet ik zeggen. Krijgt gij hier veel klanten over de vloer...? En durven die dan 's anderendaags nog terugkomen...?

CAROLINE: Voor wat is 't, meneer?

CHAREL DINGELING: Ik zit met een probleem.

CAROLINE: Smijt 't maar op tafel, meneer.

CHAREL DINGELING: Wel euh, ik heb ontdekt da mijn echtgenote mij bedriegt!

CAROLINE: Vertel op...!

CHAREL DINGELING: Wel ik stond mee de nacht en mijn plaats in 't bed was deze morgen nog warm..., èn er lagen vreemde sigarettenpeuken in den asbak, èn er stond ne vreemde velo tegen de garage.

CAROLINE: En waarom komt ge daarvoor naar hier?

CHAREL DINGELING: Ik kom da hier gewoon maar zeggen hé.

CAROLINE: Waarom?

CHAREL DINGELING: Da ge nie moet verschieten als ik er vandaag of morgen ene zijn kop uittrek! Da is wel overspel da mijn vrouw pleegt, hé madam!

CAROLINE: En wa moeten wij hier op de gemeente daarmee doen?

CHAREL DINGELING: Noteren in de zwarten boek hé. Da mijn vrouw later nie afkomt en zegt da IK de schuldige ben.

CAROLINE: Hoe is uwe naam, meneer?

CHAREL DINGELING: Charel Dingeling.

CAROLINE: Wel meneer Tingeling...

CHAREL DINGELING (verbetert): Dingeling...! Dingelin-ding-dingeling-ding...!

CAROLINE: Zoals den Dingeling van 't crème-karreke...?

CHAREL DINGELING: Ja, Dingeling.

CAROLINE: Leg 't eens uit.

CHAREL DINGELING: En ik denk da ik weet wie in mijn kolen komt kakken.

CAROLINE: Dus ge kent den dader...?

CHAREL DINGELING: Ja, 't is ofwel de facteur ofwel de melkboer.

CAROLINE: Daar kunnen wij hier nie veel aan doen, zenne meneer.

CHAREL DINGELING: Ook nie noteren?

CAROLINE: Nee. Ik denk da ge beter in den dag gaat werken in plaats van 's nachts, dan kunt ge tenminste uw vrouw al een beetje in de gaten houden.

CHAREL DINGELING: Okee merci, madammeke.

(Charel Dingeling haalt z'n schouders nog eens achteruit en gaat er dan vandoor)

CAROLINE (tot Jef): Wie kan er die bel nu eens eindelijk fatsoenlijk repareren? Binnenkort zitten wij hier mee nen dooie hé, en wie gaat er dan voor opdraaien?

JEF: Daar begin ik nie meer aan. Trouwens daar word ik nie voor betaald.

JAAK: Wij zullen eens proberen. Kom Caroline.

(Jaak en Caroline herstellen de bel. Ondertussen steelt Jef kauwgom uit de handtas van Caroline en stopt die vervolgens in z'n zak. De zoemer en de ding-dongbel worden getest)

JAAK: Welke uil is daar aan bezig geweest? Da was ook maar ne kloefklaffer, volgens mij.

ZEVA: Dat was ne specialist in elentric.

JAAK: Wie da...?

CAROLINE: De Jef.

JAAK: Jef, ge hebt ne verkeerde draad aangesloten.

JEF: 't Is al goed. De volgende keer moogt gij 't doen.

ZEVA: En wie gaat er nu ons antwoordapparaat inspreken?

JEF: Zijn er liefhebbers? Nee...? Dan zal ik 't zelf wel doen.

(Jef buigt zich over het antwoordapparaat, de rest staat er rond)

JEF: Dus de mensen bellen naar hier, da ding springt aan en speelt 't bandje af. Wa moet ik inspreken...?

ZEVA: Dat de burelen van de gemeente gesloten zijn.

CAROLINE (vervolgt): En da wij momenteel nie werken.

JAAK (vervolgt): En da wij wegens onvoorziene omstandigheden niet aanwezig zijn.

CAROLINE: Nee, da moogt ge nie zeggen want onder de uren moeten wij wèl aanwezig zijn.

JEF: Wa moet ik dan wèl zeggen? Een voorbeeld: hallo, ge zit op de gemeente, u spreekt met Jef Bax, maar die kan nie antwoorden.

ZEVA: Ge moet uwe naam niet zeggen. De gemeente..., dat kunnen WIJ toch ook zijn.

JAAK (tot Jef): Moet ge er ook nie bijzeggen WAAROM ge nie kunt antwoorden? De mensen gaan denken da gij ziek zijt.

ZEVA: De Jef kan ziek zijn, maar wij toch niet.

JEF: Ik moet toch al ons namen nie gaan inspreken...?

CAROLINE: Ge zegt enkel, "de gemeente".

JEF: We zullen eens een poging doen. Ik draai nu het bandje terug. En dan gaan we beginnen, hé mannekes.

CAROLINE: Iedereen stil zijn hé!

JEF (doet een eerste poging, dan op rijm): Hallo hallo, Jef Bax aan de micro, al zijt ge rap en nog zo vlug, belt ons morgen maar terug...!

ZEVA: Ge zijt ermee aan 't lachen, hé Bax!

JEF: Grapke Zeva.

CAROLINE: Opnieuw, en nu serieus.

JEF: Ik spoel het bandje eerst terug, en ik begin. (in algemeen Nederlands) Hallo gemeente, wij zijn er even niet... (herpakt zich houtherig) ...wij zijn er eigenlijk wel, maar we zeggen maar dat we er niet zijn omdat we niet willen opnemen.

CAROLINE (verbetert): ...KUNNEN..., kunnen opnemen!

JEF (vervolgt): ...kunnen opnemen. (tot collega's) Jamaar, da staat er allemaal op hé! Opnieuw, en nu zwijgt iedereen hé! (spreekt het bandje terug in) Hallo met de gemeente, wij zijn er even niet...maar..., maar..., (tot collega's) Maar wij zijn er toch wel! Hoe kan ik da bandje anders inspreken?

ZEVA: Duurt dat nog lang...?

JEF: Volgende poging. Eerst bandje terugspoelen, en daar gaan we weer. (spreekt in) Hallo met de gemeente, wij zijn er even niet. Ge kunt een boodschap inspreken als ge wilt. Begin maar. Ge hebt de groeten van Jef Bax. Saluut...!

ZEVA: Ge moet zeggen dat ze iets kunnen inspreken nà de biep.

JEF: Welke biep..?

ZEVA: Wel ja, daar staat nen "biep" op.

JEF: Die "biep" heb ik toch nie gehoord.

CAROLINE: Die moet GIJ nie horen, degene die belt moet die "biep" horen.

JEF: Doet ge 't liever zelf? Doe maar hé, mij nie gelaten!

CAROLINE: Nee Jef, GIJ moet da doen.

JEF: Okee, maar houdt dan allemaal eens eindelijk uwe kwebbell!

CAROLINE (pusht Jef): Laatste poging.

JEF: Eerst bandje terugspoelen. En daar gaan we..., (spreekt in) Hallo met de gemeente, wij zijn er even niet. Ge kunt een boodschap achterlaten na de Biep. (dan met hoge stem, knijpt op z'n neus) Biep biep...!

ZEVA: Maar GIJ moet genen "Biep" zeggen. Die "biep" zit daar al in, kieke...!

JEF (wordt het beu): Uwen Biep hé, die kan de pot op! (schuift het toestel naar Zeva) Doe het zelf...!

ZEVA: Neenee. (schuift het toestel terug naar Jef)

JEF: Laatste poging! (spreekt in, maar imiteert speels) Hallo, 't is hier met Joske Vermeulen van de Tramezandlei 122 uit Schoten. Of dit... (dan speels op rijm) Hallo, met Moniek. Mijne papa is er even niet, want hij heeft het aan z'n kriek.

(Caroline lacht zich in stilte te pletter. Ze verstopt zich achter haar zakdoek)

ZEVA (tot Jef) Ge zijt ermee aan 't spelen, hé vriend.

JEF: Laatste poging. (in micro) Hallo, met de gemeente... (maar als z'n blik op de lachende Caroline valt krijgt ook hij de slappe lach, hapt even naar adem, doet dan een nieuwe poging) Hallo, met... met... (schaterlacht) ...Hallo, met de gemeente,... ge kunt ze allemaal kussen! (schuift het toestel naar Zeva onder een bulderende lach) Ik kan nie meer van 't lachen...!

CAROLINE: Da komt nie meer goed.

ZEVA: Wacht dan maar tot straks, als uwe slappe lach over is.

(Onder vorig gesprek heeft Jaak een urne uit z'n schaftzak gehaald en stiekem op z'n bureau. gezet. Maar dat heeft Zeva gemerkt)

ZEVA (tot Jaak, ad urne): Wat is dat...?

JAAK (bekent aarzelend): Da is euh... da is de urne van euh... van ons Frieda.

ZEVA: Zijt gij zot...?

JAAK: Zo kan ik door den dag toch ook eens mee ons Frieda klappen. Ik heb toch ook recht op een beetje liefde.

ZEVA: Dat heeft met liefde niks te maken.

CAROLINE: Ik wil hier gene dooie op den bureau hé! Of ik ga klacht indienen!

JEF: Ja Jaak, da is er nu toch wel een klein beetje over zenne.

ZEVA (boos): Den ene brengt zijne radio mee, den andere de urne van z'n vrouw. Wat brengt Jef morgen misschien mee? Zijnen hond...?

JEF: Ja. En weet ge waarom? Omdat die minder hard zaagt dan gij!

CAROLINE: Da 's nu eens dè nagel op de kop.

JEF (tot Zeva): Waarvan denkt gij da ge die maagzweren hebt? Van u elke keer zo op te winden. Laat den boel toch den boel en trek u da nie zo aan.

ZEVA: Als IK me dat hier niet aantrek dan gebeurt hier helemaal niks!

CAROLINE: Is er al nen afscheidscadeau gekocht voor Koudijs?

JEF: Ja, die breng ik morgen mee.

(Jef met z'n leeg kopje naar de koffiekamer. Iedereen terug aan 't werk. Jef keert onmiddellijk weer met z'n leeg kopje)

JEF: De koffie is op.

JAAK (met gebaartje naar de koffiekamer): Caroline, koffie zetten!

CAROLINE: Zèèèg nu weeral. Ik ben hier nie aangeworven voor koffiemadam hé.

ZEVA: Gij zijt hier als laatste bijgekomen, dus GIJ zet koffie voor ons.

(Caroline veert recht van haar stoel)

CAROLINE: Ik zal er eens 605 indoen..., dan is da direct gedaan!

(Caroline met tegenzin af naar de koffiekamer)

JAAK (tot Jef): Gaat de Gerard vandaag nog zeggen wie hier de nieuwe baas wordt of nie...?

ZEVA: We zullen er eens wat spoed achterzetten.

(Zeva klopt aan de deur van Koudijs z'n bureel)

ZEVA (tot Koudijs in deuropening): Gerard, iedereen is nu aanwezig.

(Ondertussen legt Jef snel een punaise op de stoel van Zeva. Gerard komt uit z'n bureel)

KOUDIJS: Waar is Caroline?

JEF (roept luid richting koffiekamer): Caroline, naar hier komen...!

(Caroline komt uit de koffiekamer)

KOUDIJS: Zoals beloofd ga ik u vandaag mededelen wie mijnen opvolger wordt. Morgen woensdag wordt het mijne laatste werkdag. Dan wil ik u ook nog zeggen dat het morgen in de namiddag om half drie receptie is in de grote hall beneden, mèt den burgemeester en mèt alle schepenen. Iedereen van u is uitgenodigd.

CAROLINE: En wie wordt nu onze nieuwe patron...?

KOUDIJS: Mijnen opvolger is...Zeva Dragou. Zij wordt hier de nieuwe patron.

(Zeva is héél fier en steekt haar handen enthousiast in de lucht. Jaak laat z'n hoofd hangen)

JEF (teleurgesteld): Hoe...? Kan Zeva da wel aan...?

JAAK: En ikke dan...?

CAROLINE (richting Koudijs): Hoe kunt ge nu zoiets doen? Ik moet nog 10 jaar met haar samenwerken.

JEF: Dan blijf ik hier nie werken!

KOUDIJS: Sorry mensen, da is beslist boven mijne kop.

JEF: Maar Jaak heeft toch meer ervaring en is ook langer in dienst...?

JAAK (vervolgt): En ik kan die wedde goed gebruiken met mijn drie grote kinderen die studeren in Leuven.

JEF: Da vind ik nu eens helemaal een verkeerde beslissing.

CAROLINE: Heeft den burgemeester da beslist? Dan stem ik nooit meer op zijn partij.

JAAK (teleurgesteld tegen de urne op z'n bureau): Ja Frieda schatteke, 't heeft weer nie mogen zijn hé. Maar 't zal wel eens ooit beteren zeker.

KOUDIJS (ad Jaak) : Tegen wie is die aan 't klappen...?

CAROLINE: Tegen zijn vrouw.

KOUDIJS: Hoe kan da? Die is al 3 jaar dood!

ZEVA: Die zit in die pot!

KOUDIJS: Hoe kan die daarin?

JEF: Gecremeerd, hé Gerard.

ZEVA: Ik EIS dat Jaak da ding weg doet!

JAAK: Wat zegt gij tegen ons Frieda...? Ding...? Ding...? Gij moet ons Frieda nie beledigen hé...!

KOUDIJS: Kom Jaak, stop uw Frieda terug in uwe schaftzak.

(Jaak stopt de urne met tegenzin terug in z'n schaftzak)

KOUDIJS: Dus mensen, de knoop is eindelijk doorgehakt. Sommige onder u zullen nie blij zijn mee dit verdict, maar daar kan ik ook niks aandoen.

ZEVA (droomt reeds weg): Nu kan mijn carrière pas goed beginnen.

(Zeva gaat op haar stoel zitten..., op de punaise. Ze trekt een pijnlijke grimas en gooit de punaise naar Jef)

JEF (genietend): Uw carrière schiet precies al omhoog!

KOUDIJS: En ik hoop da hier op den bureau alles goed blijft draaien zoals in 't verleden. Vriendschap heb ik altijd hoog in 't vaandel gedragen. Daar was wel eens een woordje, maar alles viel 's anderdaags terug in de plooi. Ik hoop da Zeva het evengoed zal doen.

JEF: Ge waart ne fijne baas, Gerard.

CAROLINE (vervolgt): We zullen u missen.

KOUDIJS: Dan is 't misschien nu het moment om Zeva te feliciteren. (geeft haar drie kussen) Proficiat Zeva.

(Koudijs af naar zijn bureel. Het is met tegenzin maar Jef en Caroline feliciteren Zeva ook, die dat in dank afneemt. Alle ogen worden nu op Jaak gericht, maar die weigert halsstarrig elke felicitatie aan Zeva)

JEF (troostend): Ja Jaak sorry, maar ge gaat u daar toch moeten bij neerleggen hé.

JAAK (boos): Ik blijf hier ook nie werken!

(Jef kijkt op z'n horloge en maakt de buitendeur vast)

ZEVA: Wat doet gij nu...?

JEF: Afsluiten.

ZEVA: Maar 't is nog geen half twaalf.

JEF: Ja, ik ken da, seffens staat er hier weer ene aan 't loket te kletsen tot nà twaalf uur en dan missen we weer een stuk van onze schaft, zoals gisteren. Nie meer met de deze hé!

(Er wordt luid op de buitendeur geklopt)

JEF: Kijk, daar hebt ge 't al...!

(Jef legt z'n oor te luisteren tegen de buitendeur)

JEF (roept): We zijn gesloten...!

STEM: Nu al?

JEF: Ja, kom straks maar terug.

STEM: Jamaar, 't is dringend!

JEF: Voor wat is 't...?

STEM: Voor ne reispas.

JEF: Tot straks, bey bey...!

ZEVA (dreigend tot Jef): Gij gaat nog verschieten als ik daar op die bureau zit..., (wijst naar bureel van Koudijs) ...wees daar maar zeker van!

CAROLINE: Okéé, dan doet Zeva in 't vervolg de loketten tot de laatste klant buiten is.

ZEVA: Ikke...? Ik kom NOOIT meer aan die loketten. Mijn plaats is daar, aan die grote bureau.

JEF: En weet ge wa ik nu ga doen? Nen tuttefrut eten...!

(Jef haalt de kauwgom van Caroline uit z'n zak. Caroline kijkt plots op)

CAROLINE (verbaasd) Hoe..., en daarstraks vraagt ge... (vervolgt dreigend) ...Gij hebt toch nie in mijn saccoche gezeten, hé vriend...?

(Jef lacht glunderend, peutert de kauwgom uit het plasticje en stopt die snel in z'n mond. We zien aan z'n blik dat er iets niet klopt. Jef spuwt de kauwgom snel uit in z'n hand en laat dan een uitgerolde condoom voor z'n ogen bengelen. Algemeen gelach)

DERDE TAFEREEL

WOENSDAG 14.30h

(Caroline, Jef en Zeva zitten aan hun bureau en zijn aan het werk. De fichesbakken van Jaak zijn verdwenen. Caroline neuriet een hit. Dat is niet naar de zin van Zeva. Caroline houdt er dan mee op. Jaak stoot binnen langs de buitendeur)

JEF (tot Jaak): Waar zit gij heel den tijd...?

JAAK: Problemen met de afwatering aan de kerk. (terwijl hij z'n vest uittrekt) Is de nieuwe er al?

CAROLINE: Ja, ze zit bij Koudijs op zijnen bureau.

JAAK: En wat voor iets is 't?

ZEVA: 't Valt mee.

JAAK: Wanneer geven we de cadeau af aan Gerard?

CAROLINE: Seffens als we vertrekken naar de receptie.

(Jef krijgt een telefoontje)

JEF (door hoorn) Hallo de gemeente, met Jef Bax. Wat kunnen wij voor u doen? - - - - Gij zijt bestuurslid van de visserclub en ge wilt nen bonte avond organiseren? - - - - Ja, da kan. Maar gelieve wel rekening te houden met 't nachtlawaai hé. Als er reclamaties komen van de buren dan is 't de laatste keer hé. - - - - Okee, spring maar eens binnen op den bureau voor de papieren. (haakt in)

JAAK: Waar zijn mijn fiches naartoe...?

ZEVA: Weg.

JAAK: Hoe weg...?

ZEVA: Morgen begint er hier voor u een nieuw tijdperk..., met de pc!

JAAK: En mijn fiches dan?

ZEVA: Die zetten ze nu op dit moment allemaal op uwe pc.

JAAK: Maar daar zaten fiches bij met de namen van al mijn konijnen.

ZEVA: Sorry, alles is weg...!

(Jef gaat reeds richting buitendeur)

JEF (kijkt op z'n horloge): Wil ik al afsluiten...?

ZEVA: Nee.

JEF: Maar we zijn nu al tien minuten te laat voor de receptie.

ZEVA: Hebt ge schrik dat den drank op is tegen dat wij daar arriveren?

JEF: Jamaar, als er iemand binnenkomt dan gaat GIJ die voorthelpen hé. Ikke NIE hé...!

(Jef zet zich terug aan z'n bureau en leunt achterover)

JAAK: Hoe is da toch mogelijk...! Al mijn fiches de pist in zèg...! Nu weet ik nie eens meer met wie onze Gustaf allemaal gedekt heeft.

ZEVA: Welke Gustaf...?

JAAK: Den beste rijer uit mijn konijnenkot.

(Caroline stopt kauwgom in haar mond)

CAROLINE (tot Jef): Ook ene...? Maar gij hebt liever plastic zeker, haha...?

JEF: Sinds wanneer loopt gij rond met condooms in uw saccoche...?

CAROLINE: Da 's voor onvoorziene omstandigheden.

JEF: Jamaar, ik weet waar ik 's avonds ga slapen. Gij precies nie...?

CAROLINE: Stel da ik seffens op die receptie ne schone vent tegenkom, wel dan heeft die sjans hé.

ZEVA: En wat zegt uwe Stan daarvan?

JEF: Volgens mij steekt gij tussendoor ergens anders ne patat mee.

CAROLINE (kwaad): Gij moet uit mijn saccoche blijven, gij...!

(Madam Celis, een timide vrouw, komt binnen in de wachtkamer. Ze is conservatief gekleed. Op haar hoofd draagt ze een hoedje en over haar gelaat bengelt een zwart voile. Ze heeft een schoenendoos bij zich. Ze duwt zachtjes op de zoemer)

CAROLINE (tot Zeva, ad Madam Celis): Hup, 't is aan u!

ZEVA: Zèg...!

(Zeva gaat naar het loket)

ZEVA (tot Madam Celis): Voor wat is 't, madam?

MADAM CELIS: Ik kom aangifte doen van een overlijden.

ZEVA: En over wie gaat 't?

MADAM CELIS: Mijne man. Ik kom just van de kliniek.

ZEVA: Ligt 'm nog in de kliniek?

MADAM CELIS: Jaja.

ZEVA: Dan is 'm nog niet dood?

MADAM CELIS: Toch bijna. Daar zit gene fut meer in, madam. Hij is gisteren door 't dak van ons tuinhuisje gevallen, recht op de tuinstoelen. Al mijn tuinstoelen naar de vaantjes. Dan hadden we nog sjans, want den barbecue stond maar nen halve meter verder. Da 's zone dure die marcheert op gas, madam. Stel dat die...

ZEVA (onderbreekt iets strenger): Madam, is uwe vent dood of niet...?

MADAM CELIS (terughoudend, aarzelend): Een beetje.

ZEVA: Spreek eens wat luider alstublieft!

MADAM CELIS (iets luider): Een beetje.

ZEVA: Hoe is uwe naam?

MADAM CELIS: Celis Coletta.

ZEVA: Hoe kan ik uwe vent al overleden noteren, als die nog niet eens dood is?

MADAM CELIS: 't Zal nie lang meer duren, madam.

ZEVA: Jamaar, is 'm dood of is 'm niet dood?

MADAM CELIS: 't Zal voor vandaag zijn.

ZEVA: Hebt ge een overlijdensakte van den dokter bij?

MADAM CELIS: Nee.

ZEVA: Kom dan maar terug als 'm ècht dood is!

MADAM CELIS: Kan ik het geld nu al van ons spaarboekske halen? Mijne man regelde alle geldzaken zelf, ziet ge.

ZEVA: Daarvoor moet ge op de bank zijn, madam. Hier zit ge op de gemeente.

MADAM CELIS: En dan heb ik hier nog een doos voor u.

ZEVA: Wat zit er in die doos?

MADAM CELIS: Klein poesjes. Die heb ik gevonden en die breng ik naar hier.

ZEVA: Dat is hier geen dierenasiel, hé madam.

(Caroline gaat tot bij Zeva aan het loket)

CAROLINE (tot Zeva) : Kom, ik zal wel overpakken want gij jaagt de klanten buiten!

(Zeva zet zich terug aan haar bureau. Caroline bedient nu Madam Celis. Het gesprek verloopt verder in stilte)

JEF (tot Zeva, ad bureel Koudijs): Wanneer gaat gij u daar installeren?

ZEVA: Tegen morgen is dat in orde.

(Madam Celis zet de doos op de grond en verlaat de wachtkamer)

CAROLINE: Amaai, die vrouw was precies helemaal van slag.

ZEVA: We kunnen toch geen overlijden noteren als hare vent nog niet eens dood is.

CAROLINE: Nee, maar dan kunt ge die vrouw toch een beetje meelevend behandelen, vind ik. Wij staan ten dienste van de gemeenschap hé. Het zijn zij die ons loon betalen.

ZEVA: Wij zijn hier geen liefdadigheidinstelling.

JAAK: Maak de buitendeur nu maar vast of daar staat seffens weer ne nieuwe klant aan 't loket.

ZEVA: Niks van...! Die deur blijft los tot zolang wij hier zijn!

JEF: Jamaar, we gaan te laat komen op die receptie hé. Kijk hier, 't is al kwart voor drie. (veert recht uit z'n stoel) Doe wa ge wilt, ik vertrek naar de receptie...! (trekt z'n jas aan)

CAROLINE: Maar allé Jef, we moeten Gerard zijne cadeau nog afgeven.

JEF: Ja, de beste hapkes van de receptie zullen weeral op zijn tegen da wij daar komen.

(Jef zet zich terug op z'n stoel)

ZEVA: Die madam heeft haar doos met jonge katten toch terug meegenomen?

(Caroline kijkt in de wachtkamer)

CAROLINE: Nee, die staat er nog.

ZEVA (ergert zich): Zoiets snap ik niet hé.

CAROLINE: Sorry, vergeten...!

ZEVA: Vergeten...? Dat woord bestaat voor mij niet!

CAROLINE: Zèg, vergeten is vergeten hé.

ZEVA: En wat nu met die katten...?

JAAK: Die zal ik straks wel mee naar huis nemen.

JEF (kijkt nerveus op z'n uurwerk): En waar blijft die Gerard nu toch...? Als die aan 't tetteren is dan staat er geen maat op.

(Almachie, een asielzoeker met grote rugzak komt binnen in de wachtkamer. Hij duwt op de ding-dongbel)

JAAK: Nog erger of ze weten da wij naar de receptie moeten.

(Jaak gaat naar het loket)

ALMACHIE: Ne goeiemiddag meneere, ikke ben Almachie Moustafa.

JAAK (imiteert): En ikke ben Jaak Mosselmans.

ALMACHIE: Van de mossel om te eet, haha.

JAAK: Ik zal u seffens eens een mossel geven!

ALMACHIE: Ikke luste gene mossel, meneere.

JAAK: Voor wat is 't?

ALMACHIE: Meneere, ikke ben asielzoeker en ikke kom u vragen ene plaats om te slaap.

JAAK: Da 's hier geen hotel, hé vriend.

ALMACHIE: Pas op hé meneere, ikke ben nie uwe vriend hé!

JAAK: Da had ik al door, ja.

ALMACHIE: Waar moet ikke dan slaap?

JAAK: Hebt gij geen bed? Bij ons hier heeft iedereen een bed.

ALMACHIE: Nee, ikke hebbe gene bed. Ikke hebben niks. Alleen mijne zak op de rug.

JAAK: Die dragen wij ook ergens anders, haha.

ALMACHIE: Da verstaan Almachie nie.

JAAK: Nee, daar verschiet ik nie van!

ZEVA (roept verwittigend): Jaak, let op uw woorden want als 'm klacht gaat indienen dan hangt ge.

JAAK (roept terug): Zèg, ik ben gene racist hé!

ALMACHIE (tot Jaak): Gij zijn wèl racist!

JAAK: Waarom?

ALMACHIE: Omdat gij niet geven mij ene bed.

JAAK (boos naar z'n collega's): Nu moet ik op m'n tanden bijten hé.

JEF: Kalm Jaak, kalm. Denk aan uw hart.

JAAK (tot Almachie): Ge moet morgen maar eens terugkomen want vandaag moeten we naar de receptie gaan.

ALMACHIE: Da is vriendelijk, meneere. Waar zijn deze receptie?

JAAK: Jamaar, dat is nie voor u hé. Wat zit er in uwe rugzak?

ALMACHIE: Ene tentje.

JAAK: Wel, dan zet ge uwe tentje maar in den hof van den burgemeester.

ALMACHIE: Okee. Merci meneere.

(Almachie weer af)

ZEVA (tot Jaak): En als die dat nu eens ècht gaat doen?

JAAK: Dan heeft den burgemeester vannacht bezoek op z'n erf.

(Jef maakt de buitendeur vast)

JEF: Daar se, gedaan voor vandaag!

(Koudijs komt met Lore Van Looveren van zijn bureel. Lore is een vrolijke verschijning. Ze is ietwat bedeesd. Gerard stelt iedereen aan Lore voor)

KOUDIJS: Mannekes, dit is Lore Van Looveren. Zij wordt uwe nieuwe collega.

JEF (tot Lore): Zijt gij van hier achter? Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Gij zijt de dochter van nen beenhouwer en ge woont in de Smekensstraat.

LORE: Da klopt.

KOUDIJS (tot Lore): Dat is Zeva Dragou, zij wordt uwe rechtstreekse baas, vanaf morgen. (tot Zeva) Kunt gij haar een beetje wegwijs maken?

ZEVA (tot Lore): Vanaf morgen zult gij mijn job hier aan deze bureau overnemen. Dat is alle administratie en financiën. Alles gaat hier vrijwel automatisch, zoals rekeningen versturen, etcetera. De meeste problemen die er zijn, zijn de niet-betalers. Die moeten dan door u aangeschreven worden met een herinnering. Bij de tweede herinnering dreigt ge met intrest. En bij de derde herinnering dreigt ge met nen deurwaarder. Als ze dan nog niet willen betalen dan gaat hun dossier naar hier boven, en dan zijn wij er vanaf.

(Zeva gaat met Lore tot bij de deur naar bureel Koudijs)

ZEVA: En dit is vanaf morgen MIJNEN bureau. Ik wil alleen gestoord worden bij dringende zaken. Als er problemen zijn..., mijn deur zal altijd en voor iedereen openstaan.

JAAK: Hoe...? Gij gaat toch de deur van uwen bureau heel den tijd nie laten openstaan? Dan hoort gij alles wa hier gezegd wordt? Daar ben ik vierkant tegen hé...!

ZEVA: Figuurlijk, hé Jaak.

CAROLINE: En dan is 't nu tijd voor Gerard zijne cadeau. Jef...?

(Jef haalt een grote doos uit de koffiekamer tevoorschijn)

JEF (geeft de doos aan Koudijs): Alstublieft Gerard...! Da 's ne cadeau van ons allemaal.

KOUDIJS: Merci mannekes.

(Koudijs opent de doos en haalt er een volledige nieuwe outfit voor een wielertoerist uit)

KOUDIJS: Merci allemaal.

JEF: Content...? Nie antwoorden. Ik weet al wa ge gaat zeggen. Da zal ik zeker goed kunnen gebruiken.

KOUDIJS: Just.

CAROLINE: Als ge graag een maatje groter of kleiner hebt, da 's te regelen, hé Gerard.

KOUDIJS: Jaja mercikes. En thuis is de knoop ook doorgehakt. Mijn schoonmoeder komt bij ons inwonen. Dus gedaan mee elke dag naar Scherpenheuvel te fietsen. Gerard Koudijs gaat voortaan elke dag strontbroeken uitkuisen en wandelen met z'n schoonmoeder in 't karreke.

JAAK: Ge kunt dan wel haar huis inpalmen, hé Gerard.

KOUDIJS: Geld is voor mij geen probleem. Da weet ge toch. Maar "tijd" kunt ge nie kopen, en da 's vele erger.

ZEVA: 't Is te hopen dat uw schoonmoeder niet lang meer... (stuit op boze blik van haar collega's) ...allé, ge begrijpt wel wat ik wil zeggen hé.

KOUDIJS: En dan heb ik zelf ook nog iets voor u.

(Koudijs overhandigt hen elk een fles wodka)

JEF: Hmmmm, wodka...!

KOUDIJS: Zet die maar in de frigo in de koffiekamer.

ZEVA: Alcohol is verboden op het werk!

KOUDIJS: Och Zeva, daar is zoveel verboden.

JAAK (vervolgt): Behalve werken.

KOUDIJS: De frigo in met die flessen. Ge weet nooit wanneer die eens van pas komen, bij een speciale gelegenheid of zo. Mannekes dit is 't einde van mijn carrière. Ik geef nu de fakkel door aan Zeva Dragou. Vanaf nu heeft zij het woord.

(Koudijs krijgt een kort applausje. Lore gaat ondertussen de vier flessen wodka in de koffiekamer deponeren en keert dan weer)

ZEVA (houdt een speech): Merci voor alles Gerard. (tot collega's) Dus vanaf nu gaat het hier veranderen. Voortaan beginnen wij 's morgens op tijd te werken en vanaf nu wordt er effectief gewerkt tot half vijf! Dat wilt NIET zeggen tot vijf minuten vóór half vijf, zoals sommigen onder u denken, half vijf is half vijf...!

JEF: Da zijn schoon vooruitzichten, moet ik zeggen.

ZEVA: Ge wordt toch ook betaald tot half vijf. En nu gaan we...

JEF (onderbreekt): En nu... en nu... en nu gaan wij er ene drinken...!

JAAK: Ene...? Veel meer dan ene.

JEF: Is er ook blonde Lefte, Gerard?

KOUDIJS: Er is alles. En laat u maar eens goed gaan want 't is op kosten van de gemeente.

JEF (wrijft genietend in z'n handen): Ik stik van de grote dorst.

KOUDIJS: Maar denk eraan da ge nie te veel alcohol drinkt voor diegene die met den auto zijn hé.

JEF (tot Lore): Gij zult uwen eerste werkdag nie gauw vergeten.

JAAK: Als ik u naar huis moet doen dan zegt ge 't maar, hé Lore.

JEF (tot Lore, ad Jaak): Voor hem moet ge oppassen want die is op jacht hé.

CAROLINE (tot Jaak): Pakt gij nu die doos katten mee?

JAAK: Nee, die kom ik straks wel halen nà de receptie.

JEF (geestdriftig): Ten aanval...!

(Iedereen trekt z'n jas of vest aan, dan af langs buitendeur onder luid enthousiasme. De schafzakken blijven achter. Het licht wordt gedoofd aan de knop bij de buitendeur. De deur van bureel Koudijs blijft dicht)

HET DOEK BLIJFT OPEN (TIME LAPSE)

(Even later komt asielzoeker Almachie met zijn bagage terug binnen in de wachtkamer. Hij snuistert wat rond op de bureaus en inspecteert snel de inhoud van de dossierkasten. Als hij op de achtergrond beweging hoort verschanst hij zich in de koffiekamer. Jef, Jaak en Caroline komen geamuseerd binnen. Iemand knipt het licht aan. Ze zijn alledrie duidelijk aangeschoten en lachen)

JEF: Weet ge hoeveel Leftes ik in m'n kas heb geslagen?

CAROLINE (imiteert de tick van Jef) Nie vertellen, ik weet al wa ge gaat zeggen. Zes...!

JEF: Plus twee. (wrijft over z'n ronde buik) Ne mens weet nie waar hij 't allemaal steekt!

JAAK (laat een boer): En ik heb twee flessen rode wijn achterover gekapt.

CAROLINE: Waarom drinkt ge gene champagne zoals ik? Nu hebt ge de kans en 't is gratis. Den burgemeester zal weten hoeveel zijn receptie kost. Ik krijg precies toch wat draainissen in mijne kop.

JAAK: Moet ik u naar huis brengen, Caroline?

CAROLINE: Neenee, ik bel naar onze Stan. Hij moet mij maar komen halen.

(Onder volgend gesprek haalt Caroline wat spullen van haar make-up uit haar bureau)

JEF: Toch straf da de Gerard begon te wenen toen we hem voor de laatste keer vastpakten. Da pakte mij, ik had er echt compassie mee. Zone baas als de Gerard gaat ge nergens nog vinden.

JAAK: Waar is Zeva gebleven?

JEF: Weet ge wat die Zeva kan...? (met brutaal gebaartje) Daar se, den boom in...!

(Jef heeft ondertussen z'n schaftzak genomen)

JEF: Allé Jaak, doe eens voort, we gaan naar huis hé.

(Maar Jaak treuzelt te lang. Hij heeft duidelijk bijbedoelingen)

JAAK: Ik moet die doos katten nog meepakken. Ge moet op mij nie wachten, Jef.

JEF: Okee, tot morgen dan. Saluut.

(Jef af langs de buitendeur. Jaak gaat stiekem tot achter Caroline staan en wil duidelijk met haar vrijen. Caroline tracht zich los te wringen)

CAROLINE (bang): Wat gaat gij doen...?

JAAK: Mijn broek uitrekken, tiens. En die van u ook...!

CAROLINE: Als ge da durft hé...! Laat me los...! Viezerik...!

JAAK (als een bronstige stier): Caroline, kom we zijn alleen. Niemand ziet ons. Nu hebben we de kans. Doe uw ogen dicht en de rest komt vanzelf.

CAROLINE (verwittigt): Ik ga roepen hé...!

JAAK: Jamaar en die condoom in uw saccoche dan...? Da was toch voor onvoorziene omstandigheden...?

CAROLINE: Begint gij ook al?

(Jaak wil Caroline bepotelen, als plots de deur van bureel Koudijs opengaat en Zeva in de deuropening komt staan)

ZEVA: Gaat 't hier zo'n beetje...?

JAAK (houdt plots op, dan verbaasd): Zeva...? Wat doet gij hier nog...?

ZEVA: Dit is toevallig wel mijnen bureau, hé meneer.

JAAK (verontschuldigend): Sorry Caroline, als ik gedronken heb dan beginnen mijn hormonen op te spelen.

(Caroline gaat er pijlsnel vandoor. Ze maakt een ommetje als ze Jaak passeert en verdwijnt dan langs de buitendeur)

ZEVA (tot Jaak): Dan moet gij voortaan maar water drinken in plaats van wijn.

JAAK (woest): En gij hé..., gij zijt met mij hier nog nie gedraaid...! Onderkruipster...!
Mouwveegster...! (roept nog bij de buitendeur) Trut...!

(Ook Jaak gaat er nu vandoor. Hij neemt ook de doos met katten mee)

ZEVA (bij zichzelf): Ja Jaak, we zullen wel eens zien wie hier vanaf morgen de langste arm heeft...!

(Zeva gaat hautain terug het bureel van Koudijs binnen)

VIERDE TAFEREEL

DONDERDAG 9.00h

(Centraal staat er een klein afgesloten plooiëntje opgesteld. Er staat ook een pc geïnstalleerd op het bureau van Jaak. Lore, Caroline, Jaak en Jef komen binnen. Ze knippen het licht aan, hangen hun jas aan de kapstok en hun oog valt onmiddellijk op het tentje. Ondertussen zet Jaak z'n schafzak ongeïnteresseerd op z'n pc)

JAAK (ad tent): Wat krijgen we nu...?

CAROLINE: Is da hier een camping geworden, of wa...?

JEF: We hebben bezoek op ons erf? Volgens mij is die van den Alma teruggekomen!

JAAK: Ja, da moet die asielzoeker zijn.

(Ze monstere[n] voorzichtig de tent. Plots horen ze een licht gesnurk in de tent. Ze deinzen achteruit)

CAROLINE: Nie te dicht bijkomen hé want die zit daarin...!

JAAK: Gaan we de tent afbreken?

LORE: We moeten wachten tot Zeva Dragou hier is. Zij is ten slotte onze baas hé.

CAROLINE: Wie durft er in de tent kijken?

(Jef doet een poging en legt zijn oor te luisteren aan de tent)

JEF: Ik hoor daar vanalles tikken...!

JAAK: Da zal wel een bom zijn...! Daar zij die mannen nogal straf in.

(Iedereen deinst weer achteruit. Zeva komt binnen langs de buitendeur)

ZEVA: Wat moet die tent voorstellen...?

JEF: Wa denkt ge?

ZEVA: Is dat die asielzoeker?

CAROLINE: Ja. Wa kunnen we doen?

JEF (tot Zeva): Die pipo ligt erin te slapen want we hebben hem horen snurken.

JAAK: Ja, en ge riekt duidelijk de cous-cous hé.

ZEVA: Kan er iemand koffie zetten alstublieft?

CAROLINE: Lore, 't is aan u. De laatste die bijkomt heeft 't aan z'n been.

LORE: En hoe moet ik da doen?

ZEVA: Hebt gij nog nooit koffie gezet?

LORE: Jawel, maar ik bedoel sterke koffie of slappe koffie?

JEF: Maak maar sterke, we zullen 't nodig hebben vandaag.

(Lore af naar de koffiekamer)

JAAK: Wat gaan we met onze vakantieganger doen? Moet ik er een stekske aan steken?

ZEVA: Zo snel mogelijk evacueren, mè tent en al...!

(Plots horen we beweging in de tent)

CAROLINE: Pssst, ik hoor iets...!

JEF: Hij wordt wakker.

(Almachie komt uit de tent en rekt zich uit. Iedereen deinst achteruit)

ALMACHIE: Ene goeiemorgen allemaal. Almachie hebben héél goed geslaap.

ZEVA (ernstig): Ik wil dat ge onmiddellijk deze plaats verlaat of ik bel de politie!

ALMACHIE: Politie...? (lachje) Als gij niet zijt kalm, dan zal Almachie eens telefoneer naar zijne vriend bij de maffia.

JEF: Zeva, ik zou toch maar oppassen want als de maffia u weet te vinden dan zouden ze uwe mercedes wel eens kunnen herbouwen tot schroot.

CAROLINE: Dan kunt ge 'm naast de Ford Fiësta van Jaak zetten.

ZEVA (dreigend tot Almachie): Luister hé ventje, die tent MOET hier binnen de vijf minuten weg zijn of daar zit een dikke vlieg aan de lamp. Begrepen...!

ALMACHIE: Okee.

(Zeva af naar haar bureel)

ALMACHIE: Ik ga nu eerst mijne toilet maak.

JEF: Wà was da getik in uw tent...?

ALMACHIE: Mijne horloge.

JEF: Da kan nie...!

ALMACHIE: Jawel. Kijk maar...!

(Almachie toont een horloge aan z'n linker- en rechterarm, daarna stroopt hij even z'n broekspijpen op en ook daar merken we aan beide benen enkele horloges)

ALMACHIE: Gij willen kopen voor ene kleine prijsje...?

JEF: Nee.

(Almachie af naar de koffiekamer. Zeva keert terug van haar bureel. Ze heeft haar jas daar achtergelaten)

ZEVA: Is 'm al weg...?

JEF (verzint snel): Ja ja.

ZEVA: En z'n tent heeft 'm hier laten staan?

JEF: Ik denk dat hij schrik had van u.

ZEVA: Jaja, met zo'n gasten moet ge direct kordaat handelen hé.

(Zeva kruipt op handen en knieën in de tent zodat ze met haar achterwerk nog buiten is. Almachie daagt ondertussen op van de koffiekamer)

ALMACHIE (met het achterwerk van Zeva in zijn vizier): Ohlala...!

(Almachie knijpt even in Zeva haar kont. Heibel! Zeva veert recht en Almachie kruipt vliegensvlug terug in z'n tent)

ZEVA (tot Jef): Ik dacht dat die weg was...?

(Lore komt uit de koffiekamer)

LORE: Het machien hapert.

CAROLINE: Da van mijne vent ook.

JAAK (tot Lore): Ge moet er eens tegen kloppen.

CAROLINE: Da heb ik ook al gedaan bij da van mijne vent. Haalt niks uit.

(Lore weer af naar de koffiekamer)

JEF (tot Zeva, ad tent): Wij kunnen hier zó toch nie beginnen werken hé.

ZEVA: Ik ga de politie bellen.

(Plots gekrijs in de koffiekamer. Lore komt binnen gevlucht)

LORE: Daar zit een muis in de koffiekamer.

JAAK: Die zal ik wel eens gaan vangen.

CAROLINE: Ja, daar zijt gij nogal goed in, hé Jaak Mosselmans.

JAAK (wil zich verontschuldigen): Sorry van gisteren, Caroline, ik euh...

CAROLINE (onderbreekt): Zwijg Mosselmans of ik zal uw boekse eens opendoen...!

(Jaak met Lore af naar de koffiekamer)

ZEVA: Hoe kan die Almachie hier achter onze rug binnen met zijn tent?

CAROLINE: We zullen de deur vergeten af te sluiten hebben.

ZEVA: "Vergeten" bestaat niet voor mij!

JEF: Wie is hier gisteren laatst buiten gegaan? Gij Caroline...?

CAROLINE: Nee, Zeva was nog hier toen ik vertrokken ben.

JEF (tot Zeva): Dan hebt gij zelf vergeten af te sluiten.

ZEVA: Maar ik heb wèl afgesloten, honderd procent zeker.

JEF: Dan heeft die Almachie zich laten insluiten in de koffiekamer terwijl wij op de receptie zaten.

ZEVA: Die buitendeur MOET voortaan afgesloten worden elke keer als wij weggaan!

(Jaak en Lore komen met een doosje van de koffiekamer)

LORE: Jaak heeft de muis gevangen.

JEF: Geef die muis eens hier!

(Jaak geeft het doosje aan Jef)

JEF (ad tent): Die gasten hebben allemaal een groot bakkes hé, maar doorgaans zijn het allemaal broekslijters. We zullen direct zien wat voor vlees we in de kuip hebben.

(Jef laat de muis los in de tent van Almachie. Almachie krijst alle duivels uit de hel en gaat er onmiddellijk vandoor met z'n tent)

JAAK: Hij zal nu wel weten hoe laat 't is!

ZEVA: Ik hoop dat zoiets hier nooit meer gebeurt. De volgende die vergeet af te sluiten zal op het matje worden geroepen. En nu we toch allemaal hier zijn wil ik nog iets zeggen. Er wordt hier echt te weinig gepresteerd en er zullen maatregelen genomen worden. De kantine mag enkel nog gebruikt worden voor de middagpauze. Tijdens den

break in de voor- en in de namiddag moet voortaan den appelsien opgegeten worden aan het eigen bureau!

JEF: Neenee, wij hebben recht op twee keren een kwartier, in de voor- en in de namiddag en een uur 's middags. En als da nie naar uwe zin is dan zullen wij de vakbond eens inschakelen!

ZEVA (vervolgt): En als uwe chef verlang ik dat iemand van het personeel mij elke voormiddag en elke namiddag een koffietje brengt op mijnen bureau.

CAROLINE: Da 's werk voor Lore.

(Caroline begint nu haar nagels te lakken)

JEF (tot Lore): Zeva lust véééél melk in hare koffie.

JAAK (vervolgt): ....en vééééél suiker.

ZEVA (verbetert): Neenee, ik wil alleen zwarte koffie. En voortaan zal ik onder de uren eens controles uitvoeren. Kan ik er ene betrappen die met iets voor thuis bezig is, dan zal 't zijnen beste dag niet zijn...! Nieuwe bazen, nieuwe wetten!

JAAK (tot Jef): Wij zijn van de klaver naar de biezen gelopen.

ZEVA (tot Caroline, ad make-up): En vanaf NU is dat ook gedaan hier...! Zo'n dingen doet ge thuis en NIET op het werk! Zijn er nog vragen? (geen reactie) Aan de slag dan, allemaal...!

(Zeva met grote stappen af naar haar bureel)

CAROLINE: Da gaat hier nog héél plezant worden met die tang van een vrouw.

JEF: We zijn hier flink in den aap gelogeerd.

JAAK: Kunnen we haar geen loer draaien...?

CAROLINE: Ja, die tuttebel moet dringend op haar plaats gezet worden. Wa kunnen we doen...?

JEF: Laat da maar aan mij over, onzen tijd komt nog wel.

JAAK: Hoe straffer hoe liever, hé Jef.

JEF (tot Jaak, ad nieuwe pc op z'n bureau): Hebt ge 'm al zien staan, Jaak? 't Is ne flinke max hé.

JAAK (wrijft moedeloos door z'n gelaat): Jamaar zèg, hoe moet ik daar nu in godsnaam toch aan beginnen?

JEF: Om te starten moet ge uwe pc al opzetten.

JAAK: Ja, en hoe doen ze da...?

LORE: Door op 't knopke te duwen.

JAAK: Maar ik ken niks van computers. (tot Caroline en Jef en Lore). Kan er mij eens iemand helpen alstublieft? (stelt een salvo aan vragen) Hoe moet ik de werken van de Technische Dienst nu ingeven? Waar moet ik noteren welke van ons camionetten naar de garage moet om te smeren? En hoe zit da met 't kweekprogramma van m'n konijnen...?

(Als Jaak teveel vragen stelt worden zijn collega's het beu)

CAROLINE: Wij hebben ook ons werk, hé Jaak.

JEF: Wij willen u wel helpen, maar nie den hele dag, hé vriend.

JAAK: Wa moet ik dan doen...?

JEF: Ge kunt misschien naar den HELPDESK bellen.

JAAK: Geef me da nummer eens!

LORE: Da moet ge zoeken op uw scherm.

JAAK: En "Helpdesk" is da zijne voornaam of zijne familienaam?

JEF: Zijne voornaam.

JAAK: En hoe is dan zijne familienaam?

JEF (verzint): Floppy.

(Alain Van Niedermans daagt op in de wachtkamer. Hij is een nerveuze stotteraar en momenteel in lichtdrongen toestand. Hij duwt op de zoemer. Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE: Voor wat is 't, meneer?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Zit ik hier op den dienst "Be-be-bevolking"...?

CAROLINE: Helemaal.

ALAIN VAN NIEDERMANS: Wel euh..., 't is... 't is... 't is voor een ge-ge-geboorte aan te geven.

CAROLINE: Is 't den eerste?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Nee, de vie-vie-vierde. Ik geef nogal ga-ga-gas, hé madam.

CAROLINE: Hoe is de naam, meneer?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Van het ki-ki-kinneke...?

CAROLINE: Nee, van u?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Van Niedermans A-A-Alain. Dit zijn de pa-pa-pa-

CAROLINE (vervolgt): ...pampers.

ALAIN VAN NIEDERMANS: Née. De pa-pa-pieren.

CAROLINE: Geslacht?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Ne jongen. En ik denk dat 't ne treinconducteur wordt.

CAROLINE: Waarom?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Ze hebben er een f-f-fluitje aangezet.

CAROLINE: En hoe wilt ge da uwe kleine heet, meneer?

ALAIN VAN NIEDERMANS: A-A-Amedee, Gu-Gu-Gustaaf, O-O-Oscar, Pie-Pie-Pieter, Pauwel...

CAROLINE (vervolgt): ...Rubens?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Née...! (vervolgt) ...Lu-Lu-Lucien... Van Niedermans.

CAROLINE: Gaat ge 'm zes namen geven?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Ja, zes. Da zijn allemaal no-no-nonkels. Geen enkel ta-ta-tante... (lijkt er niet uit te geraken) ...ta-ta-tante...!

CAROLINE: Goed. Geef me die zes namen nog eens alstublieft dan zal ik ze noteren.

ALAIN VAN NIEDERMANS: A-A-Amedee, Gu-Gu-Gustaaf, O-O-Oscar, Pie-Pie-Pieter, Pauwel Van Niedermans.

CAROLINE: Ge zijt er ene vergeten!

ALAIN VAN NIEDERMANS: Da 's ne nonkel waar da we nie meer tegen klappen.

CAROLINE: Hebt gij gedronken, meneer?

ALAIN VAN NIEDERMANS: Maar t-t-twee, maar ze waren nen e-e-emmer groot, haha. Ik zijn nogal nen djoker, hé madam.

CAROLINE (cynisch): Ja, nen èchte.

ALAIN VAN NIEDERMANS: Kan da hier nie een beetje ra-ra-rapper, madam? Mijn ma-ma-maten zitten nog aan den t-t-toog te wachten op mij hé.

CAROLINE: Meneer, ge komt maar eens terug als ge nuchter zijt.

ALAIN VAN NIEDERMANS: Ik zal wa-wa-wachten tot de vol-vol-volgende komt, dan kan ik ze a-a-alletwee in-in-ineens aangeven. Sa-sa-saluut...!

(Alain Van Niedermans af. Jaak heeft net een telefoonnummer gedraaid)

JAAK: Hallo, 't is hier met Jaak Mosselmans. Spreek ik met meneer Floppy...? - - - - Hallo...? Hallo...? Die legt af zèg. Wat zijn da voor manieren! (belt opnieuw, dan door hoorn) Ik ben hier terug, hé meneer. Nie meer afleggen nu hé. Ik heb just op de toets van "helpdesk" gedrukt, wanneer komt gij eigenlijk? - - - - Waarom...? Om mij te helpen met de pc natuurlijk. Gij zijt van gisteren zeker. (met handje op hoorn) Hela, ik heb weer nen uil aan de lijn zenne! - - - - (door hoorn) Ja, zeg maar wat ik moet doen. - - - - Moet ik achter de pc gaan zitten?

(Jaak gaat met de hoorn in z'n hand achter zijn pc zitten op de vloer)

JAAK: - - - - Wat ik nu zie? Ja, wa zie ik allemaal. Allemaal kabels, hé meneer. - - - - Watte...? Moet ik eens met de muis bewegen? Da zal ik nu gaan doen, hé meneer.

(Jaak schudt de muis brutaal heen en weer)

JAAK: Da is ook gebeurd, meneer. - - - - Wat er op mijne pc staat? Euh, alleen mijne schaftzak. - - - - Wa moet ik nu doen? Een kopie van een willekeurig formulier verzenden? Wacht efkes, 't gaat komen hé. (houdt een willekeurig formulier verticaal voor de monitor) - - - - En dan op "verzenden" drukken. Da komt in orde, meneer. Jaak bestudeert z'n klavier. Ik zie het woordje "verzenden" nie staan op mijne piano, meneer.

LORE (roept): Da staat op uw scherm, Jaak. Ge moet da aanklikken met uw muis.

JAAK (doet enige moeite om de muis te bewegen): Wat is da voor een muis zèg, die is precies nog rapper dan die muis in de koffiekamer. (klikt aan, dan door hoorn) Is 't al doorgekomen, meneer? - - - - Hoe gij ziet niks...? Hoe kan da nu...? En ik heb 't just naar u verstuurd.

(De collega's lachen zich te pletter)

JAAK (nog steeds door de hoorn): Weet ge wa, meneer..., ge kunt ze kussen (haakt in, dan bij zichzelf) Man, man, man...? Wa is da allemaal...!

(Er komt een telefoontje voor Jef)

JEF (door hoorn): Met de gemeente, Jef Bax aan de lijn. Wa kan ik voor u doen? - - - - Ge wilt een vergunning voor een pensenkermis? En wie is da? - - - - De chiro. Ik wil u er wel op wijzen da ge ook een tapvergunning moet aanvragen hé. - - - - Natuurlijk. Spring bij ons eens efkes binnen hé. - - - - (minder luid) Vanaf vier uur zijn wij gesloten (haakt in).

(Madam Verachtert daagt op in de wachtkamer. Zij is een strenge moderne dame en draagt veel juwelen. Ze duwt op de zoemer en kijkt rond in de wachtkamer)

CAROLINE (tot Lore): Bedient gij de klanten maar eens. Ge moet het ene keer leren hé. Als er problemen zijn dan roept ge maar.

(Lore gaat naar het loket)

LORE: Wat kunnen wij voor u doen, madam?

MADAM VERACHTERT: Ha snotneus. Gaat gij mij kunnen helpen, denkt ge?

LORE: We gaan proberen. Voor wat is 't, madam?

MADAM VERACHTERT: Voor wa da 't is...? Vraagt mij liever voor wa da 't nie is!

LORE: Wacht ik ga iemand anders roepen.

MADAM VERACHTERT: Ja, ga uw moeke maar roepen want met u ben ik ook niks.

LORE (stil tot Caroline): Een heel ambetante vrouw aan 't loket.

(Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE: Voor wat is 't, madam?

MADAM VERACHTERT: Ik ben Madam Verachttert en ik kom protesteren tegen de wegenwerken voor mijn deur.

CAROLINE: Dan moet ge aan den andere kant zijn, madam.

MADAM VERACHTERT: Hoe...? Is da nie eender...?

CAROLINE: Nee madam, aan deze kant zit ge bij den dienst "Bevolking".

(Madam Verachttert keert zich om en duwt op de ding-dongbel)

CAROLINE: Jaak, 't is voor uwe coté!

(Jaak gaat naar het loket)

JAAK: Zeg 't maar, madam.

MADAM VERACHTERT (als een waterval): Ik kom protesteren tegen de wegenwerken die de gemeente momenteel uitvoert voor mijn deur! Die zijn daar al meer dan drie maanden bezig. En noemen zij "werken"...? Ze doen gene slag, meneer. Da hangt daar van 's morgens tot 's avonds wa op hunne schuppensteel. Daar zijn er al bij die hun arm nie meer omhoog krijgen, meneer. En ik heb ne gazettenwinkel en er komt geen kat meer. Ge moet botten dragen om aan mijne winkel te geraken. Ik ben het beu, meneer. Het zit me allemaal tot hier! Ik krijg er nog een zenuwzinking van. Den omzet van mijne winkel is zelfs met 75% gedaald. Wie gaat da vergoeden, meneer?

JAAK: De gemeente alvast nie.

MADAM VERACHTERT: Goed, dan doe ik NU aangifte van diefstal door de gemeente. Zelfs de vuilkar kan nie meer passeren aan mijn deur. En daar heb ik ook al voor betaald, een héél jaar. Mijn vuilzakken staan metershoog opeen gestapeld vanachter op 't koerke. Da 's nie plezant, hé meneer.

JAAK (nervus): Madam ik heb nu echt genen tijd om naar uwe zever te luisteren. Ik zit zelf met een probleem aan mijne pc.

MADAM VERACHTERT: En ik zit met een probleem aan mijne wc...!

JAAK: Voor een klacht kunt ge bij den Burgemeester terecht. Saluut. (gaat terug naar z'n bureau)

MADAM VERACHTERT (roept Jaak dreigend achterna): Hier gaat ge nog van horen...! Ik zal de volgende keer da hoedje van u eens van uwe kop trekken en in uwe neus steken! Ouwe zot...!

(Madam Verachttert bukt zich. Jaak denkt dat ze weg is. Hij gaat voorzichtig kijken aan het loket, maar dan komt Madam Verachttert weer tevoorschijn en slaat ze met haar handtas tegen Jaak z'n kop)

MADAM VERACHTERT: Onnozelaar...!

(Madam Verachttert gaat er vandoor)

JAAK (cynisch): Wa zijn de klanten toch weer vriendelijk vandaag.

CAROLINE: Och, met BAZEN EN BURGERS is 't altijd iets!

(Jef in gesprek met Lore)

JEF: ...En hebt ge al een vriendje? Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Ja dus.

LORE: Nee, ik heb nog gene vriend. Daar heb ik nog tijd genoeg voor, zegt onze Pa.

JEF: Uwe Pa zit er anders goed in hé..., (geldgebaartje) ...al die appartementen boven de winkel zijn van hem.

LORE: Ja, ons beenhouwerij trekt goed. Maar mijn ouders moeten er hard voor werken.

JAAK: Als wij zo eens bij u een paar kilo pensen bestellen, dan krijgen wij toch wel korting op de prijs?

CAROLINE (ergert zich): Daar hebt ge 'm weer. (tot Lore) Nie naar luisteren, Lore.

JEF (vervolgt tot Lore): Welke diploma hebt ge? Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Computer-specialist.

LORE: Ja, ik ken redelijk veel van computers.

JAAK: Maar dan kunt ge mij toch helpen. Hier, kom maar efkes naast mij zitten en leg eens uit hoe ik het kweekprogramma van mijn konijnen op de computer moet zetten.

CAROLINE: Jaak, laat haar gerust!

(Zeva komt stil uit haar bureel. Geforceerd hoestje van Caroline naar de collega's. Als hun oog op Zeva valt tracht iedereen direct ernstig aan het werk te gaan. Jaak veinst dat hij op z'n klavier tokkelt. Als Zeva dichterbij komt merkt ze dat Jaak z'n vingers naast het klavier zet)

JAAK (gegeneerd) Ja, ik moet eerst nog wa oefenen hé.

ZEVA (tot allen): Iedereen onmiddellijk de handen van het klavier...! Niet meer aanraken! (als Jef een poging doet) Gij ook nie, Jef!

(Zeva inspecteert wat er zoal op de monitors staat)

CAROLINE (tot Zeva): Hebt ge iets nodig?

ZEVA: Nee, ik doe maar een controle tussendoor. Met welk dossier zijt gij bezig? (kijkt op haar monitor, dan met enig sarcasme) Gij zit tegenwoordig precies in de mode-branché...?

CAROLINE (bekent zuchtend): Ik ging eens kijken naar de mode voor volgend seizoen.

(Zeva gaat tot bij Jef)

ZEVA: En waar zijt gij mee bezig, Jef?

JEF (bekent): Ik noteer de punten van den bowling van afgelopen weekend.

ZEVA: En gij, Jaak?

JAAK: Ik was aan 't nadenken.

ZEVA: Over uw konijnen?

JAAK: Nee, waar ik da pijltje van mijn muis kan terugvinden, want da is hier just achter gekropen ... (wijst naar de rand van zijn scherm) ...en ik vind het nie meer terug.

ZEVA: En wat liggen die papierkes hier op uwen bureau te doen?

JAAK: Da zijn de voetbaluitslagen.

ZEVA (tot Lore): En gij als nieuweling hier zult toch wel aan 't werken zijn? (kijkt op haar monitor en leest) Het 40-punten dieet, het Montignac-dieet, het Modifast-dieet, het WeightWatchers-dieet...! Voor welk dossier is dat...?

LORE (geeft nederig toe): Voor geen enkel, madam.

ZEVA: Wat moet dat dan allemaal voorstellen?

LORE: Ik was de Kcal van mijn maaltijden aan 't berekenen.

ZEVA (tot allen): Luister hé mannekes, dit kan zo niet verder...! Hoe krijgen we hier nu in godsnaam iets gedaan als iedereen zomaar wat voor z'n eigen zit te prutsen?

JEF: Jamaar Zeva,...

ZEVA (onderbreekt streng): Zwijg...!

LORE: Madam, ik...

ZEVA (onderbreekt opnieuw): En gij zeker...! 't Is uwen eerste werkdag hier en ge veegt er uw voeten al aan. Schande...!

(Lore begint overdreven te wenen)

JEF (haalt uit naar Zeva): Kijk nu wat ge gedaan hebt!

(Jef en Jaak trachten Lore te troosten)

JAAK (boos tot Zeva): Ge moest u schamen!

ZEVA: IK ben de baas hier en er wordt gedaan wat IK zeg...! Begrepen...! Vanaf nu wordt er nog enkel aan de dossiers gewerkt of er zullen sancties volgen! En die kunnen zelfs gaan tot schorsing van uw ambt...!

CAROLINE: Dan komen er hier nieuwe bedienden en gaat ge die dan ook buiten smijten, of wa...?

ZEVA: Stilte...! (dan tot Jef) Die affiches van Prins Carnaval blijven zolang weg? Heeft den drukker nog niet gebeld dat die gereed zijn?

JEF: Nee.

(Jaak zit ondertussen te spelen met z'n muis)

JAAK (plots uitbundig): Hier moet ge kijken, een blote madam op mijnen televisie...! En in close-up hé mannen...!

(Zeva gaat kijken op de monitor van Jaak)

ZEVA (nijdig tot Jaak): Duw als den bliksem op een knopke!

JAAK: Op één of op alletwee...?

ZEVA: Dat kan me niet schelen.

JAAK: Dan ga ik zo eens proberen...!

(Jaak duwt met z'n twee wijsvingers horizontaal op het scherm)

ZEVA: Veeg dat af..., NU...!

JAAK: Wacht, ik zal mijne zakdoek pakken.

(Jaak veegt met zijn zakdoek over z'n scherm. Behalve een woeste Zeva ligt iedereen strike van het lachen)

VIJFDE TAFEREEL

DONDERDAG 13.30h

(Jef, Caroline en Lore spelen spelletjes op hun pc. Het geluid van de spelletjes op de achtergrond is goed hoorbaar. Jaak tokkelt rustig houterig met twee wijsvingers verticaal en traag op z'n klavier. Hij moet duidelijk naar de letters zoeken)

JEF (tot Jaak): Lukt het al een beetje met uwe pc?

JAAK: Hoe kan da, da ding staat hier pas van deze voormiddag.

JEF: Heeft uwen Bruno gene computer?

JAAK: Jawel. Hij heeft me al eens leren chatten op zijne pc. Da lijkt me iets plezant. En ge kunt een klapke doen met de mensen hé. (minder luid) Ik heet "Bronstige Stier" en ik klap meestal met Lovertje. Ik heb zo 't gevoel da die iets in mij gezien heeft.

JEF: Daar se, daar se..., allé dan is die pc toch nog voor iets goed.

JAAK: Tot twee uur deze nacht heb ik geklapt met Lovertje.

JEF: Zorg maar da ge nooit geheimen verklapt op de chat. En in geen geval uw adres geven hé want die vrouwen komen af op uw geld.

JAAK: Lovertje doet da nie, die heeft geld genoeg. Ze heeft pas nog een grote volkswagen-camionette gekocht, zegt ze. En die kosten iets hé, amaai.

CAROLINE: Waarom heeft die zone grote auto nodig?

JAAK: Ge kent da toch, ne mens met geld is iets raar hé. Jamaar en later maak ik van die camionette ne mobilhome hé en dan kunnen wij goedkoop op reis gaan. Héla, den deze is genen uil hé. Ik zeg altijd, ne mens moet durven vooruit kijken.

LORE: Pas toch maar op want daar zit veel krapuul op zone chat.

JAAK: Hebt gij nog nooit gechat, Lore?

LORE: Jawel.

JAAK: En hoe is uwe nick-naam?

LORE: Roodkapje25.

JAAK: En gij, Caroline?

CAROLINE: Mijn nick-naam is Nasty. Daar komt de naam van onze Stan in.

LORE: Weet uwe Stan da gij chat?

CAROLINE: Natuurlijk. Als die 's avonds naar de squash gaat dan zit ik ondertussen op de chat hé.

JEF: En al eens iets aan den haak kunnen slagen op de chat?

CAROLINE: Waarom denkt ge da die condooms in mijn saccoche zitten...!

JAAK: En gij, Jef?

JEF: Ik chat nie. Da 's veel te gevaarlijk. Het zou nie 't eerste huwelijk zijn da daar aan kapot gaat.

LORE: En dan moet ge nog oppassen want soms denkt ge da ge met een jonge vrouw chat en dan blijkt het nen ouwe vieze vent te zijn.

CAROLINE (vervolgt tot Jaak): Misschien is uw Lovertje ook wel ne vent!

JAAK: Nee, da 's een vrouw, daar ben ik zeker van.

(Zeva komt van haar bureel met een formulier en geeft dat aan Lore)

ZEVA (tot Lore): Kijk dat eens na. Die mensen zeggen dat ze wèl betaald hebben.

JAAK: En hebt gij al gechat, Zeva?

ZEVA: Chatten...? Met zone zever hou ik mij nie bezig. Chatten is iets voor dummy's.

JAAK: Wat is nen dummy?

ZEVA: Schurremurrie...! (af naar haar bureel)

JAAK: Maar chatten is plezant, hé mannen. Lovertje vertelt mij zelfs al haar geheimen. Ze heeft me zelfs al verklapt da ze een wrat heeft op haar dingens. En vannacht just voor ze afsloot pakte ze mij nog eens goed vast.

CAROLINE: Hoe...?

JAAK: Wel via de chat hé. En dan doe ik plezante dingen met haar. Ja, en dan durf ik al eens een vies woordje intikken. Maar zij ook. (kijkt naar z'n kruis) Héla, dan komt er beweging in mijn hooischuur zenne!

CAROLINE: Pas maar op want da zijn meestal getrouwde vrouwen op zone chat.

JEF: Als hare vent te weten komt da gij in zijne vijver vist dan is 't kermis.

JAAK: Maar nee, Lovertje is al vier jaar weduwe. En op donderdagavond heeft ze genen tijd om te chatten want dan moet ze naar haar moeder gaan, zegt ze.

LORE: En twitteren, hebt ge da al gedaan?

JAAK: Wat is da...?

JEF: Kent ge da nie...? Ik twitter, gij twittert, wij hebben getwitterd...!

JAAK (herhaalt): Ik wieter, gij wietert, wij hebben gewieterd! Nee, da ken ik nie.

LORE: Da zullen we u nog wel eens uitleggen als ge er al wa beter mee overweg kunt.

JAAK: Ik wil nie leren wieteren, ik heb aan de chat al genoeg.

(Jef maakt aanstalte om langs de buitendeur weg te gaan)

CAROLINE: Waar gaat gij naartoe?

JEF: Naar 't toilet... (speels) ...ik ga wieteren...!

JAAK: Wacht Jef, ik ga mee.

(Jef en Jaak af langs buitendeur. Zeva komt van haar bureel)

ZEVA: Lore, ge moet in de koffiekamer alles eens noteren wat er in stock is. Ik wil weten hoeveel pakken koffie er nog staan, hoeveel melk, hoeveel suiker en alles wat er daar in die kasten te vinden is.

LORE: Okee. (af naar de koffiekamer)

ZEVA: Waar zitten Jef en Jaak?

CAROLINE: Naar 't toilet.

(Lore komt van de koffiekamer)

LORE (tot Zeva): Daar zitten nog oude fardes in die kasten. Wat moet daarmee gebeuren?

ZEVA: Ik zal direct eens komen kijken.

(Lore weer af naar de koffiekamer)

ZEVA (zuchtend tot Caroline): Ze kan toch hare plan nie trekken hé. (af naar de koffiekamer)

(Hier maakt Caroline gebruik van om even naar het bureel van Zeva te glippen met een formulier. Na enige seconden komt ze al terug zonder formulier, maar met een brede smile op haar gezicht. Ze zet zich weer direct aan haar bureau. Zeva komt van de koffiekamer en wil recht naar haar bureel stappen)

CAROLINE: Chatten is iets voor dummy's, nie waar, Zeva...?

ZEVA: Wat wilt ge daarmee zeggen?

CAROLINE: Ik ben just op uwen bureau geweest en uwe chat stond nog open.

ZEVA: Wat doet gij op mijnen bureau?

CAROLINE: Ik heb daar een formulier gelegd da gij moet ondertekenen.

ZEVA (bekent): Ja, ik durf soms wel eens chatten als er nie veel werk is.

CAROLINE: Dus gij zijt Assepoester op de chat...?

ZEVA: Beloof me dat ge dit nooit gaat verklappen tegen de rest hier, want die gaan mij uitlachen...!

CAROLINE: Okee.

ZEVA (in the mood): Ik heb vandaag zelfs een afspraak..., met Repelsteeltje, seffens om twee uur.

CAROLINE: Waar?

ZEVA: Hier aan 't loket. Dus als Repelsteeltje zich seffens meldt, dan komt ge mij maar roepen hé. (duwt haar haren in de plooi) Mag ik uwe lippenstift eens efkes lenen?

(Caroline geeft de lippenstift aan Zeva die er onmiddellijk haar lippen mee bewerkt)

CAROLINE: Amaai, ge smeert er nogal wa op.

ZEVA: Het kan nie genoeg zijn voor Repelsteeltje. (af naar haar bureel, is in de wolken)

(Lore komt van de koffiekamer)

LORE: Die kasten daar binnen moeten eens dringend uitgemest worden.

(Jef en Jaak komen weer terug binnen. Ze fluisteren tegen elkaar)

CAROLINE: Lore, ik moet naar 't toilet. Kunt gij eens efkes meegaan?

(Caroline en Lore met hun handtas af langs buitendeur)

JAAK: ...dus dan chat gij ook, Jef?

JEF: Maar iedereen chat toch zeker. Als ge in dezen tijd nie chat dan zijt ge nen analfabeet. (wijst naar bureel van Zeva) Die trut daarbinnen, die chat nie. Maar da is dan ook een speciaal geval.

JAAK: En welke naam hebt gij, Jef?

JEF: Repelsteeltje.

JAAK: En hebt ge zoal eens een afspraak kunnen maken met iemand?

JEF: Ja, seffens om twee uur hier aan 't loket.

JAAK: Toch hier nie...?

JEF: Waarom nie?

JAAK: En hoe heet ze?

JEF: Assepoester. Jong, als ge da moest weten wa wij tegen elkander zeggen op de chat, da is nie voor kinderenootjes bestemd zenne! Maar zwijgen hier tegen de rest hé.

JAAK: Gelijk een graf. Ge kent me, hé Jef.

JEF: Hebt ge da buske deodorant nog in uwen bureau liggen? Mag ik da eens efkes lenen?

(Jaak haalt een spuitbusje deodorant uit de lade van z'n bureau en geeft dat aan Jef die er z'n hele lichaam overvloedig mee bewerkt)

JEF: Ligt mijn haar nog goed?

JAAK: Gelijk ne nieuwe macadam.

(Caroline en Lore komen terug binnen langs de buitendeur. Lore lacht geniepig. Het is duidelijk dat Caroline haar al verteld heeft over de geheime afspraak van Zeva)

CAROLINE (snuift in de lucht): Wa stinkt hier...?

JAAK (verzint snel) Euh..., da is mijne nieuwe schaftzak.

JEF: En nu stel ik voor da we allemaal Tetris gaan spelen. Maar eerst allemaal het geluid wa stiller zetten voor die heks daar. (wijst naar bureel van Zeva) Hij of zij die in 't hoogste level geraakt wint. De verliezer betaalt een pint. Okee?

LORE: En als Zeva binnenkomt...?

JAAK: Vroeger toen zij nog genen baas was speelde ze zelf ook mee. En nu zal ze op ons eens gaan reclameren zeker! Trekt u daar toch niks van aan.

JEF: Okee mannen. Iedereen gereed? Eén twee start...!

CAROLINE (na enige seconden): Ik zit al in Level 2.

JAAK: Ik kan die Tetris nie vinden. Waar staat da ergens?

(Jef gaat Jaak even helpen)

JEF: Ge gaat naar da blauw icoontje, ge klikt daar twee keren op en dan zit ge erin.

JAAK: En hoe werkt da spelleke...?

LORE: Die blokskes vallen langzaam naar beneden en dan moet ge die inpassen.

CAROLINE (vervolgt): Hebt ge een volle lijn dan krijgt ge punten en dan verdwijnt die.

LORE (vervolgt): En dan is da spelleke gedaan en dan gaat ge automatisch naar een volgend level.

(Zeva komt van haar bureel met een opgerolde affiche. Er wordt direct overgeschakeld naar andere programma's op de pc. Helaas kan Jaak dat niet snel genoeg)

ZEVA: Jef, wat staat gij daar bij Jaak te doen...?

JEF: Ik ben hem aan 't helpen met zijn programma.

ZEVA: Met welk programma?

JEF: Wel euh, met euh...

JAAK (vervolgt): ... met Tetris.

(Dan kijkt Zeva op Jaak z'n scherm)

ZEVA: Jef, terug op uw plaats! Zijn al uw dossiers afgewerkt?

JEF: Ja.

ZEVA: Zoals dit zeker...! (tikt met de affiche op Jef z'n kop)

(Zeva hangt dan de affiche duidelijk zichtbaar op tegen de muur. Maar er staat op "Verkiezing van Prins Caravan". De collega's lachen)

ZEVA (leest de titel van de affiche): Verkiezing van Prins Caravan...!

JEF (verbaasd): Hoe is da nu toch mogelijk...? Da moet zeker een fout zijn van den drukker.

ZEVA: Neenee, hij heeft die tekst zó doorgekregen, zegt 'm.

JEF: Maar da kan nie..!

ZEVA (toont Jef een formulier). En wat is dit dan...?

JEF: Da 's mijnen tekst. (slaat op z'n voorhoofd) Stom stom stom...!

ZEVA: Tweehonderd verkeerde affiches gedrukt! Beseft ge wel wat dat kost aan de gemeente...? Voor dat ge iets naar den drukker stuurt moet ge dat altijd tien keer nakijken op fouten.

JEF: Da zal ik vergeten zijn.

ZEVA: Vergeten...? Vergeten...? Een goede werkkraft mag niks VERGETEN? Weet ge wat ik ga doen..., (haalt de Dikke Van Dale uit een dossierkast) ...ik ga het woordje "vergeten" in den Dikke Van Dale schrappen! (neemt een bic, schrapt een woordje en toont) Iedereen goed gezien...? Kom vanaf nu NOOIT meer af dat ge iets vergeten zijt hé!

JAAK: Ah gij maakt notities in den Dikke van Dale. Da noem ik "vernien van staatseigendom"!

CAROLINE: Ja, da zijn van-dale-streken!

JAAK: Als we da aanklagen hierboven dan kunt gij daar veel last mee krijgen.

ZEVA: Ik zou maar zwijgen als ik van u was want men heeft u gisteren weer zien winkelen in den Aldi, onder de uren. Ge waart de camionette van de gemeente aan 't volladen.

JAAK: Ja, en toen ben ik eerst nog langs m'n huis gepasseerd want daar moest nog een van mijn konijnen jongen.

ZEVA: Dit kan niet meer! (tot de rest) En uw pauzes duren veel te lang. Ge zijt een kwartier onderweg van de kantine tot hier.

LORE: De lift blokkeerde deze middag.

JEF: Gij zijt uwen tijd vergeten zeker toen ge hier nog bij ons zat...?

ZEVA: Oh gaan we zo beginnen...? (toont hen een chronometer) Kent ge dit? Dit is een chronometer. We zullen eens kijken hoelang Lore werkt aan het typen van nen brief. (tot Lore) Begin maar.

LORE: Wát moet ik typen, madam?

ZEVA: Da 's eender.

(Lore typt in snel tempo een willekeurig formulier over. Zeva controleert met de chrono en leest dan het resultaat)

ZEVA: Tien seconden voor twee zinnen. Ik moet toegeven, dat is snel. Maar er staan drie fouten in uwen tekst, zie ik. Dat moet ook kunnen in tien seconden en ZONDER fouten! Volgens mij zult gij hier rapper buiten zijn dan ge denkt!

(Lore begint weer overdreven te wenen)

JEF (tot Zeva): Maar da 's nu al den tweede keer da gij zo roept tegen haar.

(Caroline en Jaak troosten Lore)

JEF (tot Zeva): Is da nu echt nodig...?

ZEVA (furieus luid): Ik roep waar, wanneer en tegen wie ik wil...!

CAROLINE (Tot Zeva, ad Lore): Die moet wel "nonkel" zeggen tegen den eerste schepen hé.

ZEVA: Is dat echt...?

LORE (snikkend): Ja, da 's nonkel Steven.

ZEVA (bindt snel in): Wel euh..., ik zie dat ge uw best doet, maar ge moogt u zo niet laten meeslepen door uw collega's.

JEF: Ja, nu krijgen wij 't nog op ons brood zeker.

ZEVA: Ge weet wat ik gezegd heb hé! (af naar haar bureel)

JAAK (tot Lore): Zijt gij echt het nichtje van den eerste schepen?

LORE: Maar nee. Die daarbinnen gelooft toch alles.

JEF: Dus gij weende nie ècht?

LORE: Maar nee. Soms moet ne mens wat toneel spelen hé.

JEF: Gij zijt verdorie slimmer dan ge eruit ziet.

(Er komt ondertussen telefoon voor Jef)

JEF (door hoorn): Gemeente, met Jef Bax. Waarmee kunnen we u van dienst zijn? - - -
- Dus als ik het goed begrijp wilt gij een vergunning voor een vogelpikwedstrijd met de
velo? - - - - Als da maar aan één café gebeurt dan hebt ge daar geen vergunning voor
nodig, meneer. - - - - Okee, saluukes. (haakt in)

CAROLINE: Morgen de laatste dag van de week en dan een héél lang weekend voor ons.

JEF (leunt achterover in z'n stoel): Eindelijk nog eens vier dagen volledig tot rust komen, zalig.

JAAK: Wa kan ne mens toch gelukkig zijn hé.

JEF: Ik ga een tas koffie voor mij halen, wilt er iemand van u iets?

CAROLINE: Daar staan nog vier flessen wodka in de frigo hé.

JEF: Ge weet wat de Gerard gezegd heeft hé, die houden we bij voor een speciale gelegenheid.

JAAK: Voor mij moogt ge iets fris meebrengen.

(Jef af naar de koffiekamer)

JAAK (bekijkt de affiche tegen de muur, dan minder luid): Prins Caravan, hoe is 't mogelijk!

CAROLINE: Ik weet nog da we toen over mijne caravan aan 't klappen waren.

JAAK: Natuurlijk, en toen heeft de Jef daar "Caravan" opgeschreven in plaats van "Carnaval".

CAROLINE: De Jef is rap afgeleid. (bewondert de affiche) Ik vind 't toch een goei. Misschien moet ik die affiche mee naar huis pakken en in onze caravan ophangen.

(Jef keert weer met een nat washandje en wrijft er plagend mee door het gezicht van Jaak)

JAAK: Allé Jef, wa doet gij nu...?

JEF: Ge wilde toch iets fris hé. (tot Lore) De koffie is op. Ge moogt verse zetten.

LORE: Gij drink wel veel koffie precies.

(Lore af naar de koffiekamer)

CAROLINE: En nu gaan we nog wa werken.

JEF: Als er geen volk aan 't loket komt dan duurt den dag toch lang hé.

CAROLINE: En als er wèl volk aan 't loket komt dan is 't ook nie naar uw goesting. Wa wilt gij nu eigenlijk? Weet ge wa da is met u, gij werkt nie graag! Geef 't maar toe.

JEF: Héla héla..., kijk eerst eens naar uw eigen hé. De helft van den tijd zijt gij bezig met uwe verfwinkel op uw gezicht te smeren.

JAAK (vervolgt): Ja, ofwel is 't lippenstift, ofwel is 't nagellak, ofwel is 't haarlak, maar 't is altijd iets!

CAROLINE (tot Jaak): En gij zijt ne seksmaniak...! (tot Jef) En gij zijt nen dikke luiarik.

JEF: Zij zal 't eens gaan zeggen daar, de verfdoo's. En als 't dan allemaal nog iets uithaalde. Hoe kunt ge nu een afgeleefd antiek stuk terug opkalefateren met verf? Da kan toch nie. Iedereen ziet toch da achter die eerste deklaag nen berg rimpels zitten!

CAROLINE (danig gepikeerd): Daar kent gij just niks van..., Prins Caravan...!

JEF: Caroline, nu zijt ge mij aan 't kwaad maken hé.

CAROLINE: Gij mij ook.

(Even algemene stilte)

JAAK: Kom mannekes, gedaan met schelden en tieren. We mogen dit nie op elkander uitwerken hé. We moeten in de eerste plaats vrienden blijven en ons afzetten tegen de hiërarchie.

JEF: Daar heeft de Jaak gelijk in.

CAROLINE: En hoe gaat gij u afzetten tegen da stuk ongeluk daarbinnen op die bureau? We zitten nog zeker tien jaar opgescheept met da kreng.

JEF: We zullen eens beginnen met 't vuur aan de lont te steken. Maar iedereen moet achter mij staan hé.

JAAK: Natuurlijk.

JEF: Gij ook, Caroline?

CAROLINE: Op één voorwaarde, da ge mij nooit meer "antiek stuk" noemt!

JEF: Da was maar een grapke.

CAROLINE (cynisch): Ja, mijne rug doet zeer van 't lachen.

JEF: Iedereen gereed...? (houdt z'n zakdoek op de hoorn, draait een nummer en vervormt z'n stem) Hallo, spreken ikke met madam Dragou? - - - U spreken hier met de ambassadeur van Jakamaka. Het is om u te meld dat ikke morgen bij u op den bureau op werkbezoek kom. - - - Okee, nog ene prettige dag, madam. (haakt in en fluistert tot Caroline en Jaak) Die gaat direct naar hier komen! Kom, iedereen snel aan 't werk en meespelen hé...!

(Zeva komt van haar bureel en merkt dat alle aanwezigen ernstig aan het werk zijn. Ze is nerveus, maar lijkt toch in de wolken)

JEF (tot Zeva): Gij ziet zo bleek.

JAAK: En uw lippen zien zo rood...?

JEF: Scheelt er iets met u, Zeva...?

ZEVA: Ik heb just telefoon gekregen van den ambassadeur van Jakamaka. Hij komt hier morgen op werkbezoek.

JEF: Da kan nie...!

ZEVA: Jawel. Echt waar.

JAAK: Amaai, da 's ook den eerste keer da hier nen ambassadeur op bezoek komt.

ZEVA: Ik vraag u met aandrang dat iedereen tegen morgen z'n beste kostuum draagt. (bij zichzelf) Ik moet direct naar mijne vent bellen want die moet mijn beste deux-pieceke nog naar de droogkuis doen vandaag. (puft) Oeh..., daar ben ik efkes niet goed van.

CAROLINE (abnormaal luid): Allé, den dag zal rap voorbij zijn, 't is al bijna twee uur.
(vette knipoog naar Zeva)

(Jef en Zeva kijken gelijktijdig op hun horloge. Zeva nerveus af naar haar bureel. Ook Jef wordt nu wat nerveus. Jef en Jaak fluisteren iets tegen elkaar)

CAROLINE (tot Jef): Nu hebben we iets in gang gestoken, hé mannekes. Wà als da uitkomt...?

JEF: Da zal IK wel oplossen.

JAAK: Ik ga eens kijken of de koffie al doorgelopen is.

(Jaak af naar de koffiekamer)

CAROLINE: Hoe gaat gij da morgen doen, Jef?

JEF: Och Carolineke, we zullen die kakmadam eens flink op haar plaats zetten.

CAROLINE: Ik ben hier NIE den aanstoker van hé, als er iets van komt!

JEF: Laat da maar aan mij over. Ik heb brede schouders.

CAROLINE: Ja, ge hebt ècht iets van nen ambassadeur.

(Plots gekrijs van Lore in de koffiekamer)

JEF: Allé, wa gebeurt daar nu weer...?

(Lore komt uit de koffiekamer gevluucht. Ze trekt het bovenste deel van haar kleedje weer in de goede houding)

CAROLINE: Wat scheelt er...?

LORE: Jaak werd handtastelijk...!

(Nu komt Jaak uit de koffiekamer)

JAAK: Sorry Lore, zo bedoelde ik het nie.

JEF: Da moogt ge toch nie meer doen, hé Jaak.

JAAK: Jamaar, ge moet u kunnen inhouden hé. Gij kunt 's avonds naast uwe partner in 't bed kruipen, ik moet wel ALLEEN slapen hé.

JEF: Daar zijn toch nog andere manieren om van uw driften af te geraken.

JAAK: Da gaat nie, ik ben rechtshandig en ik zit met nen tenniselleboog.

CAROLINE: Als ge haar nog ene keer aanraakt dan ga ik er verder mee!

JAAK: Wa moet ne mens dan doen? Ik heb mezelf nie geschapen hé.

CAROLINE: Ge moet een vrouw zoeken, eender hoe of waar.

JAAK: Wacht maar tot ge mijn Lovertje te zien krijgt, dan zult ge allemaal nogal ogen trekken!

(Charel Dingeling daagt op in de wachtkamer. Hij is nu verkleed als vrouw, draagt een blonde pruik en er scheelt iets aan z'n buste. Zijn schmink is helemaal doorlopen en hij heeft duidelijk gedronken en geweend. Hij duwt op de zoemer)

CAROLINE (stil achter handje tot Jef) Het is die Charel Tingeling weer. Hij heeft z'n eigen verkleed als vrouw. In 't begin van de week is die nog eens hier geweest, om zijn overspelige vrouw aan te geven.

(Jaak en Jef sluipen naar hun kant van het loket en bespieden Charel Dingeling. Dan gaan ze terug aan hun bureau zitten)

JAAK: Erg hé.

JEF: Zou da niks voor u zijn, Jaak...? (lachte)

(Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE (tot Charel Dingeling): Dag madam, voor wat is 't?

(Eerst praat Charel Dingeling nog met een vrouwenstem, maar spoedig hervalt hij weer in z'n eigen stem)

CHAREL DINGELING: Goeiendag. Ik kom euh..., ja waarvoor kwam ik weeral...? Kunt ge nu geloven da ik da vergeten ben.

CAROLINE: Meneer Charel Dingeling, wat is hier de bedoeling van...? Gij zijt dinsdag nog eens hier geweest hé.

CHAREL DINGELING (weer met normale stem): Ja madam.

CAROLINE: Wat is 't probleem, Charel?

CHAREL DINGELING: Mijn vrouw is overgelopen naar den andere kant.

CAROLINE: Naar welke andere kant...?

CHAREL DINGELING: Zij is lesbisch geworden.

CAROLINE: Kan gebeuren hé.

CHAREL DINGELING: En dan loop ik ook maar over naar den andere kant hé. Dus voortaan heet ik nie "Charel" maar "Charlotte" Dingeling. Kunt ge da aanpassen in 't register van de Bevolking?

CAROLINE: Zijt ge beneden nog ne jongen of een meisje?

CHAREL DINGELING: Bedoelt ge in de kelder...?

CAROLINE: Nee, onder uw kleed?

(Charel Dingeling kijkt onder z'n kleed)

CHAREL DINGELING: Ne jongen.

CAROLINE: Dan kunt ge best eens terugkomen als daar ook iets veranderd is. Maar spring voor alle zekerheid volgende week maar eens terug binnen.

CHAREL DINGELING: Ik kan nu wel nie zo hard springen met da kleed aan hé.

CAROLINE: Ge probeert toch maar. Nog ne prettige namiddag.

CHAREL DINGELING: Ik heb nog één vraag. Hoe hebt gij mij herkend?

CAROLINE: Ge hebt maar één borst.

CHAREL DINGELING (voelt aan z'n buste): Tedju, dan ben ik onderweg één van mijn pompelmoezen kwijt geraakt!

(Charel Dingeling af)

JAAK (tot Jef): 't Is twee uur...!

JEF (maant hem aan tot zwijgen): Pssst...!

(Jef kuiert met de handen in z'n broekzakken door het bureel in de omgeving van zijn loket. Zeva komt uit haar bureel. Caroline tikt op haar horloge)

ZEVA (stil tot Caroline): Heeft er al iemand aan 't loket achter mij gevraagd?

CAROLINE: Nee.

(Ook Zeva kuiert nu door het bureel in de omgeving van haar vroegere loket. Zij en Jef houden elkaar argwanend in de gaten)

JEF (tot Zeva): Hebt gij iets nodig?

ZEVA: Neenee. Gij...?

JEF: Neenee...! Ik wandel eens rond om mijn benen wa te kunnen strekken. (gaat wachten aan het loket en legt z'n ellebogen op de armsteun van het loket)

(Ook Zeva gaat nu naar het andere loket en ook zij legt haar ellebogen op de armsteun van het loket. Zeva en Jef staan nu beiden lijnrecht over elkaar en kijken op hun horloge, daarna kijken ze elkaar recht in de ogen)

JEF: Waarom staat gij daar...?

ZEVA: En gij...?

JEF: Ik wacht.

ZEVA: Ik ook.

(Van op afstand houden Caroline, Jaak en Lore de twee goed in de gaten. Ze lijken er niks van te begrijpen. Tot de Burgemeester plots binnenkomt langs de buitendeur)

BURGEMEESTER (tot Jef): Wat staat gij hier te doen...?

JEF: Wel euh..., ik sta te wachten tot er klanten komen.

BURGEMEESTER (tot Zeva): En gij...?

ZEVA: Ik ook.

BURGEMEESTER: Ik kom u allebei zeggen dat Assepoester en Repelsteeltje vandaag niet zullen komen.

JEF: Waarom nie...?

BURGEMEESTER: Omdat die hier al zijn...!

JEF: Hoe...? (tot Zeva) Zijt gij Assepoester...?

ZEVA (met tegenzin): Ja. (verwonderd) Zijt gij Repelsteeltje...?

JEF (bekent): Ja.

BURGEMEESTER (streng tot beiden): Ik heb de laatste dagen uw gesprekken gevolgd op de chat. Ge doet in uwe vrije tijd wat ge wilt, maar hier aan MIJN loket worden er geen afspraken gemaakt met andere chatters, of ge vliegt allebei buiten...! Hebt ge dat goed verstaan...?

JEF (nederig): Ja, meneer den Burgemeester.

BURGEMEESTER: En gij...?

ZEVA (even nederig): Ja, meneer den Burgemeester.

BURGEMEESTER (met pesterig lachje): Assepoester met haar pikant saccocheke..., (vervolgt dan tot Jef) ...en Repelsteeltje met z'n lang steeltje...! (tierend bij de buitendeur) Dat chatten moesten ze verbieden...! (af langs buitendeur)

ZESDE TAFEREEL

VRIJDAG 15.00h

(De affiche van Prins Caravan is inmiddels verdwenen. Jef en Jaak spelen darts. Ze gooien hun pijltjes naar een foto van Zeva die op A3-formaat duidelijk zichtbaar tegen de muur is bevestigd. Onder haar neus hebben ze in zwarte stift een Hitler-snorretje getekend)

CAROLINE (tot Jef) Zijt ge al wat beter gezind, Repelsteeltje, haha...?

JEF (gepiqueerd): Caroline, we hebben deze morgen afgesproken da we daar nie meer over gingen klappen! Wa gisteren gebeurd is da 's voorbij.

LORE: En hoe zou 't met Assepoester zijn daarbinnen, haha...?

JEF (streng richting Lore): En da geldt ook voor u, hé snotter...!

CAROLINE: Ik begrijp nie da gij u daar nog laat aan vangen, Jef.

JEF: Wie zou er nu in godsnaam denken da Zeva ook op zone chat zit?

JAAK: Maar hare vent is wel ingenieur hé.

CAROLINE: Och, da zijn meestal de ergste nog.

LORE: Heeft Zeva u er al iets over gezegd?

JEF: Ik heb Zeva vandaag nog nie gezien. En ik wil ze ook nie zien!

JAAK: Jef, zijt gij gereed voor 't bezoek van den ambassadeur van Jakamaka?

JEF: Den ambassadeur van Jakamaka is present. (slaat z'n hielen tegen elkaar)

(Jef en Jaak verzamelen de pijltjes, halen de foto van Zeva van de muur en stoppen alles in een dossierkast)

JEF (kijkt zuchtend op z'n horloge): Ik vind da we vrijdagnamiddag vroeger moeten kunnen stoppen met werken. 't Is nu drie uur, er komt geen kat meer aan 't loket.

JAAK: Ja, waarvoor zitten wij hier dan nog?

(Sonja, van het trouwkoppel, komt in de wachtkamer. Ze duwt op de zoemer)

CAROLINE: Wat zegt gij, geen volk aan 't loket? En wa is da dan...?

(Sonja is helemaal niet meer zo opgetogen als vorige keer. Ze lijkt nu eerder aangeslagen. Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE: Voor wat is 't, madammeke?

SONJA: Ik kom zeggen da ik nie meer wil trouwen met de Leo.

CAROLINE: Oh..., zit er een haar in de boter?

SONJA: Ja, en meer dan één...!

CAROLINE: De Leo is er nie meer bij, zie ik?

SONJA (erg beteuterd): Ik wil de Leo nie meer zien. Nooit meer...!

CAROLINE: En hoe kom 't, is er iets gebeurd, of zo?

SONJA: Ja, daar is iets gebeurd!

CAROLINE: Mag ik ook weten wà...? Of zegt ge da liever nie...?

SONJA: Toen wij voor den eerste keer samen in 't bed kropen wou de Leo toch iets speciaals doen. Hij wilde van op de kleerkast in 't bed duiken. Maar ge weet toch nog da de Leo nie zo goed ziet. Ik heb 'm nog gezegd, jongen doe da nie want daar komen vodden van. Maar hij wou nie luisteren naar mij. Dus hij kruipt op de kleerkast, pakt nen

aanloop, wil op het bed duiken..., maar hij blijft met zijne smikkel achter de bedsponde hangen en daar lang 'm hé. Helemaal de wind eruit. Ik bel den ambulance en die hebben 'm naar de kliniek gedaan. Nu wou ik hem deze voormiddag gaan bezoeken in de kliniek en waar zit meneer...? Op de wc met een verpleegster. En maar kuskes geven dat 'm deed, en maar kuskes geven. Ons ma heeft ook al gezegd, meisje trekt er een streep onder want ge gaat in uw ongeluk lopen met die Leo.

CAROLINE: Dan zullen we de huwelijksaankondiging maar schrappen zeker?

SONJA: Ja madam. En als de Leo hier moest komen dan zegt ge 'm maar dat ik hem nooit meer wil zien!

CAROLINE: Nooit meer...?

SONJA: Nee, echt nooit meer!

CAROLINE: Zou 't nie kunnen zijn da uwe Leo nie zag dat 't de verpleegster was?

SONJA (na enig twijfelen): Jammaar, ge zegt daar zoal iets!

CAROLINE: Stel dat 'm dacht da GIJ die verpleegster waart. En dat hij U wilde kussen...?

SONJA: Denkt gij da...?

CAROLINE: Maar natuurlijk.

SONJA (fleurte helemaal op) Ja, dan ben ik verkeerd geweest hé. In elk geval, merci om mij te helpen.

(Sonja loopt naar de buitendeur)

SONJA (roept): Le-ooo...! Le-ooo...! Ik ben daar, hé jongen...!

(Sonja af langs de buitendeur)

CAROLINE: Voilà, ik heb weeral ne mens blij gemaakt.

LORE: Heeft er iemand van u plannen voor 't lang weekend?

JEF: Ik blijf thuis, misschien eens ergens met de vrouw een bowlingske gaan doen, maar verder staat er niks op 't program.

LORE: En gij, Caroline?

CAROLINE: Onze Stan en ik gaan een weekendje met de caravan naar Blankenberge. En gij?

LORE: Ik ga naar de Ardennen met de oud-leiding van de gidsen. En gij Jaak?

JEF (tot Jaak): Nie antwoorden, ik weet al wa ge gaat zeggen. Gij gaat chatten.

JAAK: Just. Ik ga chatten met Lovertje, een heel weekend lang. Daar gaat niks boven de liefde hé. Ik heb drie jaar moeten wachten, maar ik denk toch da ik ze nu gevonden heb.

(Zeva komt van haar bureel. Ze is piekfijn uitgedost. Zij en Jef gunnen elkaar geen blik)

ZEVA: Jaak, ik heb just telefoon gekregen dat Boer Vermeulen de gemeenteweg omgeploegd heeft.

JAAK: Godmiljaar, de smeerlap! Daar zal ik eens direct naartoe rijden! (veert recht van z'n stoel)

ZEVA: Neenee, gij blijft hier!

JAAK: Waarom? Wegenwerken is toch mijn domein.

ZEVA: Dat kan nu niet met de komst van die ambassadeur van Jakamaka.

CAROLINE: Hoe laat zou die komen?

ZEVA: Dat heb ik niet gevraagd.

JAAK: Jamaar, 't is al drie uur in de namiddag, en ik werk vandaag nie over hé. 't Is vrijdag en dan ga ik met onzen Bruno friet met mosselen eten in de frituur bij Zwette Lisa.

ZEVA: Gij zijt toch nen echte dwarsligger, hé Jaak.

JAAK: Ja, ik was misschien beter bij den NMBS gaan werken, daar hebben ze die veel nodig om onder de sporen te leggen.

(Zeva af naar haar bureel. Jef maakt een obsceen gebaar naar haar. Louis de Poeper en Bet Kek komen gelijktijdig binnen in de wachtkamer. Lowie de Poeper duwt op de zoemer en Bet Kek duwt op de ding-dongbel. Ze kijken elkaar tersluiks aan)

LOWIE DE POEPER: Ik was eerst!

BET KEK: Neenee, ik was eerst!

LOWIE DE POEPER: Wa gaan we nu krijgen? Wilt gij voorkruipen, of wa...?

BET KEK: Voorkruipen...? Ikke...? Ik was eerst aan de deur, maar gij hebt mij tegen gehouden.

LOWIE DE POEPER: Watte...? Ik heb u nie aangeraakt, madam!

BET KEK: Oh nee...? Ge zijt zelfs op mijn eksterooog gaan staan!

LOWIE DE POEPER: Ik heb trouwens genen tijd want mijn vrouw wacht op mij buiten in den auto.

BET KEK: Ik heb ook genen tijd want ik moet nog met de geit naar den bok.

(Jaak begeeft zich naar het loket)

JAAK (gespeeld): De volgende...!

(Bet Kek en Lowie De Poeper duwen elkaar opzij om als eerste aan het loket te staan)

JAAK: Wie was den eerste?

BET KEK: Ikke...!

LOWIE DE POEPER: Ja, saluut gij! IK was eerst...!

BET KEK: Als ge nu nog ene keer zegt da gij hier eerst waart dan krijgt ge een pataat tegen uwe smikkel, hé meneer! Gij kent die van Bet Kek nog nie goed zeker? Mijne vent heeft drie jaar in de bak gezeten, en mijn joeng zitten in een verbeteringsgesticht!

LOWIE DE POEPER: Ze hadden U daar beter kunnen steken!

(Als Bet Kek met haar handtas dreigt dan geeft Lowie De Poeper zich over en zet hij zich op een stoel)

JAAK (tot Bet Kek): Voor wat is 't?

BET KEK: Voor rattenvergif.

JAAK: Gij krijgt geen rattenvergif meer!

BET KEK: En waarom nie...?

JAAK: Omdat gij da voort verkoopt. Bet Kek, gij se gierige pin, da ge daar staat...!

BET KEK: Dan zal ik mijn beklag eens gaan doen bij den burgemeester!

JAAK: Ge doet maar wa ge nie laten kunt.

(Bet Kek af. Bij de buitendeur steekt ze haar tong nog uit naar Lowie De Poeper. Dan wil Lowie de Poeper zich bij Jaak aanmelden)

JAAK: Voor wat is 't, meneer?

LOWIE DE POEPER: Voor een naamsverandering.

JAAK: Dan moet ge aan de andere kant zijn. Dag meneer.

(Lowie De Poeper keert zich om en duwt enkele keren op de zoemer. Caroline gaat naar het loket)

CAROLINE: Voor wat is 't, meneer?

LOWIE DE POEPER: Ik had verleden maandag een naamsverandering aangevraagd. Zijn die papieren al terug van Brussel?

CAROLINE: Ach ja, da was Lowie De Poeper zeker?

LOWIE DE POEPER (in z'n nopjes): Just, maar hopelijk nie lang meer.

CAROLINE: Ik zal eens gaan kijken hoe ver het staat met uw dossier. Ga maar efkes zitten, meneer.

(Lowie De Poeper zet zich terug op een stoel)

CAROLINE: Jef, da dossier van Lowie De Poeper in verband met die naamsverandering?

JEF: Da ligt nog bij madam Zeva Dragonder!

(Caroline klopt aan de deur van bureel Zeva)

CAROLINE: Zeva, kunt gij eens efkes komen alstublieft?

(Zeva komt uit haar bureel)

CAROLINE: Het dossier in verband met de naamsverandering van Lowie De Poeper.

ZEVA (herinnert zich plots): Oei...!

CAROLINE: Wat oei...?

ZEVA: Dat ligt nog op mijnen bureau. Dat was ik helemaal vergeten.

JEF: Wat hoor ik daar, vergeten...? VERGETEN...?? Da kan nie...! Assepoester vergeet toch nooit iets...!

LORE (steekt haar vingertje op): Jawel, hare schoen...!

ZEVA: Over dat geval wil ik hier NIKS meer horen hé! Iedereen verstaan...!

CAROLINE (tot Zeva): Dus gij geeft toe da ge uiteindelijk toch ook eens iets vergeten zijt?

JAAK: Da woordje stond toch nie in uwe woordenboek.

ZEVA: Het is hier de laatste week ook een hele heksenketel geweest.

JAAK: Hier bij ons ook.

JEF: En wa nu...?

CAROLINE: Die mens zit wel te wachten aan 't loket hé.

ZEVA: Vertel hem gewoon dat hij nog een week moet wachten.

CAROLINE: Ik vertel hem just niks! Doet gij da maar, 't is uw fout!

JEF: En die gaat daar nie mee kunnen lachen hé. Ik ken die Lowie, die is in staat om u door het loket te trekken!

ZEVA: En wat nu...?

JEF: Ja, los 't maar op hé.

ZEVA: Kunt gij dat niet oplossen, Jef?

JEF: Ik wil da wel doen, op één voorwaarde...!

ZEVA: En dat is...?

JEF: Da gij het woordje “vergeten” terug in de Dikke Van Dale bijschrijft.

ZEVA: Okee.

(Jaak is als eerste om de Dikke Van Dale uit de dossierkast te nemen. Hij duwt het woordenboek onder de neus van Zeva. Lowie de Poeper duwt weer op de zoemer)

LOWIE DE POEPER (roept): Duurt da nog lang daar...? Op die tijd ben ik zelf al twee keren heen en weer naar Brussel gereden mee mijnen auto.

ZEVA (tot Jef): Ga maar naar het loket.

JEF (wijst naar het woordenboek): Eerst bijschrijven...!

(Zeva schrijft het woordje “vergeten” terug in het woordenboek)

CAROLINE (tot Jef): En hoe gaat gij da nu oplossen?

JEF: Hou me maar eens goed in de gaten. De Jef lost hier alles op!

(Jef gaat zelfverzekerd naar het loket)

JEF: Lowie de Poeper...?

LOWIE DE POEPER: Ja, in hoogst eigen persoon.

JEF: Is ‘t voor die naamsverandering?

LOWIE DE POEPER: Just meneer.

JEF: ‘t Is allemaal in de saccoche.

LOWIE DE POEPER: Dus ik heb vanaf nu ne nieuwe naam?

JEF: Ja, ge heet nie meer Lowie De Poeper, maar Jos De Poeper...!

LOWIE DE POEPER (verbaasd): Jos De Poeper...? Ge lacht er toch wel mee?

JEF: Nee, ik lach er nie mee. Ziet gij mij soms lachen?

LOWIE DE POEPER: Hoe kan da nu...?

JEF: Nen andere naam is nen andere naam, hé meneer.

LOWIE DE POEPER: Gij zwanst toch wel zekers?

JEF: Neenee, Ik zwans nie! Maandag zijt gij hier geweest voor die naamsverandering, maar ge hebt er nie bij gezegd of het hier om uwe voornaam of om uwe familienaam ging.

LOWIE DE POEPER: Ik heb toch gezegd dat ‘m properder moest zijn.

JEF: Wel ja, en “Jos” is voor ons properder dan “Lowie”. Wij hebben dus uwe voornaam veranderd in “Jos”. De formulieren worden u volgende week toegestuurd samen met uwen trouwboek plus een rekening van 625 euro.

LOWIE DE POEPER (furieus luid): Wie heeft mij da gelapt...? Hier gaat ge nog van horen!! Da laat ik zo nie...! Hier gaan nog koppen rollen..., da geef ik u op een briefke...!

JEF (plagend met handje): Dag Jos.

(Lowie De Poeper boos af)

JEF (slaat z’n handen in elkaar, dan tot collega’s): Voilà, ’t is opgelost.

ZEVA: Merci Jef.

JEF (haalt zwaar uit naar Zeva): En als hier zoiets nog eens ene keer gebeurt hé dan ga IK daar op die grote bureau zitten, in plaats van GIJ!

ZEVA (ontwijkt onderwerp): Zèg kunt ge hier nog een beetje opruimen tegen dat die ambassadeur seffens komt?

JAAK: Moeten we geen fles wodka opendoen?

CAROLINE (vervolgt): Die mens gaat dorst hebben hé.

JEF (vervolgt): En in Jakamaka is wodka de nationale drank.

ZEVA: Nee, hij kan alleen koffie krijgen. En die vier flessen wodka moet verdwijnen uit die frigo. Ik duld geen alcohol op het werk.

JEF: Maar da 's ne cadeau van Gerard Koudijs.

ZEVA: Dat kan me niet schelen! (af naar haar bureel).

(Er komt bij Jaak een telefoontje. Jaak neemt op)

JAAK: Hallo, met Jaak Mosselmans, hoofd Technische Dienst, èn verantwoordelijke van de Groendienst èn verantwoordelijke van de Wegenwerken, wa kan ik voor u doen? - - - (tot Jef) 't Is voor u. Voor een vergunning of zoiets.

JEF: Los gij 't zelf maar op. Ik ga mij gereed maken om efkes ambassador van Jakamaka te spelen. (af langs de buitendeur)

JAAK (door hoorn): - - - Dus als ik het allemaal goed begrijp dan wilt gij een vergunning voor het inrichten van ne stripteaseavond? - - - Zèg waar is da ergens? - - - In café Den Bierkelder? Wel, als ge mij een vrijkaart geeft op de eerste rij en een paar consumptiebonnen dan is da in orde voor ons. - - - Op naam van Jaak Mosselmans. Pakt maar twee vrijkaarten dan kan onzen Bruno ook meekommen. Hoe laat begint da, meneer...? - - - Okee, de Mosselmans zal om half tien aanwezig zijn. (haakt in)

(Zeva komt van haar bureel. Ze is nerveus)

ZEVA: Is die ambassadeur er nog niet?

LORE: Nog nie gezien.

ZEVA: Waar zit Jef?

CAROLINE: Die moest efkes naar 't toilet.

ZEVA: En iedereen beleefd zijn hé.

LORE: Welke taal zou die ambassadeur spreken?

CAROLINE: Jakamaka..., volgens mij is da Engels.

JAAK (vervolgt): En volgens mij ook een beetje Russisch.

ZEVA: Ik verschiet ervan dat onzen Burgemeester mij niks heeft laten weten over dit bezoek.

CAROLINE: Die zal u zeker bellen na wat er gisteren hier is gebeurd.

ZEVA (tot Caroline, showt zich) Zie ik er goed uit om die mens te ontvangen?

CAROLINE: Misschien moet ge nog wat blauw aan uw ogen smeren. Kwestie van goed over te komen hé.

JAAK: Ja, als ge bij die gasten in de bovenste schuif ligt dan is uw carrière rap gemaakt.

ZEVA: Jaak, gij zijt niet meer kwaad op mij omdat ik hier de patron ben geworden?

JAAK: Maar Zeva toch, ik ben nooit kwaad geweest. Wij zijn toch vrienden en wij blijven vrienden.

ZEVA: Dat vind ik schoon van u. Merci Jaak.

JAAK: Da 's gere gedaan, manneke.

(Caroline helpt met mascara aan Zeva 's ogen te smeren, maar als er luid op de buitendeur wordt geklopt dan maakt Caroline een opzettelijke uitschuiver en trekt daardoor een blauwe streep over Zeva 's gelaat)

CAROLINE: Oei...!

ZEVA: Wat is 't...?

CAROLINE: 't Is niks.

JAAK: Da zal den ambassadeur al zijn. Moet ik opendoen...?

ZEVA: Ja, en beleefd zijn hé!

(Jaak opent de buitendeur. Dan komt Jef vermomd als ambassadeur binnen. Hij draagt een pruik, baard en zonnebril. Hij geeft Jaak drie kussen, maar er blijven enkele haartjes van de pruik op Jaak z'n mond plakken die hij daarna tracht uit te spuwen)

JAAK: Goeiendag meneer den ambassadeur van Jakamaka.

JEF: Ene goedendag. Woont hier ene madam Dragou?

JAAK: Ja, kom maar door, ze verwachten u.

(Jaak leidt Jef tot bij Zeva. Met z'n zonnebril op loopt Jef nog even tegen het loket. Jef kust het handje van Zeva als die zich presenteert)

ZEVA: Aangenaam meneer den ambassadeur. Hebt u een goeie reis gehad?

JEF: Jaja madam, morgen vlieg ikke al terug naar Jakamaka. (monstert de aanwezigen) U werkt hier met al deze persoon?

ZEVA: Jaja, wij werken hard.

(Jef doet een korte inspectie op het bureel. Hier en daar veegt hij een vinger door het stof op de dossierkasten)

JEF: Hebben uwe poetsvrouwen congé misschien?

ZEVA: Neenee, die poetsen het bureel hier elke avond.

JEF (laat de tong rond z'n lippen glijden): En de lucht is hier zo droog. Hebben gij hier niks te drink?

ZEVA: Wij kunnen u alleen maar koffie aanbieden.

JEF: Hebben gij gene wodka?

ZEVA: Nee, meneer den ambassadeur.

JEF: Zijt gij bij de indiaan, madam?

ZEVA: Waarom?

JEF: Die blauwe streep op uwe smikkel, wat wil dat bedoel...?

(Zeva veegt haar gelaat schoon en kijkt dan boos naar Caroline die haar schouders onwetend ophaalt)

JEF (vervolgt tot Zeva): Of zijn gij misschien van de liberaal in de club bij mijne goeie vriend Guido Vanhofstadt met het kleine spleetje in zijne gebit?

ZEVA: Nee, meneer den ambassadeur.

JEF: En hoe verlopen de werken hier? Nie antwoorden, ikke weet al wa gij gaat zeg. De werken verlopen hier goe.

ZEVA: Juist.

JEF: Ziet ge wel.

ZEVA (stil tot Caroline): Die heeft precies dezelfde tick als Jef Bax...!

(Plots komt ook de burgemeester binnen met de Ambassadrice)

ZEVA: Goeiendag, meneer de Burgemeester.

(Jef kijkt even onder z'n zonnebril door. Hij herkent de Burgemeester meteen, schrikt, en zet dan de zonnebril terug op z'n neus. Verder zal hij zich meer en meer op de achtergrond verschansen)

BURGEMEESTER (met binnenpretjes): Dag madam Assepoester. Alles goed hier?

ZEVA (met bang lachje): Jaja, meneer de Burgemeester. Alles onder controle zoals ge kunt zien.

BURGEMEESTER (tot de rest): Ne goeiendag iedereen. Mag ik u voorstellen aan de ambassadrice van Kamtsjatka.

(Jef verslikt zich)

BURGEMEESTER (vervolgt tot Zeva): De ambassadrice brengt onze gemeente een bezoekje en ik geef haar een korte rondleiding in de gebouwen van het gemeentehuis.

(Jef wil stiekem naar de koffiekamer vluchten, maar struikelt bijna)

BURGEMEESTER (als z'n oog op de vermomde Jef valt): Ge hebt al bezoek, zie ik?

ZEVA: Ja, dat is de ambassadeur van Jakamaka.

(Jef maakt een diepe buiging richting Burgemeester)

BURGEMEESTER (tot Zeva): Tiens...? Hoe komt het dat ik daar als Burgemeester niks van weet?

ZEVA: Die heeft mij gisteren getelefoneerd. Ik dacht dat gij daarvan op de hoogte waart.

BURGEMEESTER: Waarom belt ge mij dan eens niet op om dat te checken?

ZEVA: Dat moet ik vergeten zijn, meneer de Burgemeester.

(Geforceerd hoestje van Jaak)

BURGEMEESTER (vriendelijk tot Jef): Wat brengt u op het idee om een kleine gemeente als de onze te vereren met een bezoek, meneer den ambassadeur?

JEF (in gebrekkig Nederlands): De schoonheid, de rust, de mensen. Meer bepaald de werkende mensen, die zich elke dag uitsloven van de morgen tot de avond. En dat voor een karig loontje. Zij zijn door mij te bewonderen. Ik doe er mijn pruiik... (herpakt zich) ...mijn hoed voor af.

BURGEMEESTER: Zijn de bureaus bij u in Jakamaka ook zo groot als de onze?

JEF: Nee, veel groter.

BURGEMEESTER: En hebben jullie ook zo'n pc's als de onze?

JEF: Tuurlijk, maar vele groter.

BURGEMEESTER: En zijn uw ambtenaren ook zoals de onze?

JEF: Jaja, maar ook vele groter.

(Onder volgend gesprek praat Jef in stilte met de ambassadrice)

BURGEMEESTER (tot Zeva): Die Prins Caravan is vandaag niet aanwezig zeker?

ZEVA: Jawel, hij is efkes weg.

BURGEMEESTER: Zèg, wat voor nen uil is dat...? Die weet zekers niet wat dat allemaal kost aan de gemeente zo tweehonderd verkeerde affiches laten drukken!

ZEVA: Ge hebt die alle tweehonderd toch niet laten ophangen?

BURGEMEESTER: Spijtig genoeg wel, ja. We hebben de fout te laat gemerkt. Daar hebben we een schoon figuur mee geslagen. Iedereen lacht ons uit. Daar zijn vandaag al zeker dertig telefoons binnengekomen. Grote afgang voor mijn partij. (streng) Zo'n toestanden duld ik als burgemeester niet meer hé!

ZEVA (ad Jef en ambassadrice): Die twee kunnen precies goed met elkander opschieten.

BURGEMEESTER (tot Jef): En waar ligt Jakamaka ergens, meneer den ambassadeur?

JEF: Wel euh..., iets voorbij Kamtsjatka hé. Aan de laatste rode lichten rechts en dan altijd maar volgen hé...

BURGEMEESTER (begrijpt er geen snars van): Heu...?

JEF: Kunnen we nu afsluit want ik moet nog ene andere gemeente bezoek?

BURGEMEESTER: Misschien kan ik u iets te drinken aanbieden in onze kantine, want hier hebben wij alleen maar koffie.

JAAK (mengt zich): Neenee meneer den Burgemeester, er staan nog vier flessen wodka in de frigo.

BURGEMEESTER (stil maar nijdig tot Zeva): Is dat waar...?

ZEVA (aarzelend): Wel euh...

BURGEMEESTER: Als dat waar is dan komt gij 't maandagmorgen maar eens uitleggen op mijnen bureau...! Ge wordt terug gedegradeerd tot gewone bediende, en ik maak vanaf nu Jaak Mosselmans hier baas...! Hebt ge da verstaan, madam Assepoester...?

(Nu daagt Lovertje op in de wachtzaal. Ze is een rijpe vrouw en weet van wanten. Ze duwt op de zoemer)

ZEVA: Komaan mannekes, daar is volk in de winkel!

BURGEMEESTER (tot ambassadrice en Jef): Nu kunnen we u precies aantonen hoe hier alles in z'n werk gaat als er een klant aan het loket verschijnt. Vriendelijkheid staat bij ons hoog aangeschreven, zoals ge zult merken.

(Caroline gaat naar het loket. Het bezoek volgt alle bewegingen aan het loket. Zeva en de Burgemeester keuvelen onder elkaar)

CAROLINE: Voor wat is 't, madam?

LOVERTJE: Werkt hier ne zekere Jaak Mosselmans?

CAROLINE (roept): Jaak, 't is voor u!

(Jaak vervangt Caroline aan het loket)

JAAK: Voor wat is 't, madam?

LOVERTJE: Zijt gij Jaak Mosselmans?

JAAK: Ja helemaal.

LOVERTJE: Ik ben Lovertje...!

JAAK (aan de grond genageld): Lovertje...?

LOVERTJE: Ja, van de chat...? Ge kent me toch hé... (met vette knipoog) ...Bronstige Stier!

JAAK (verbaasd): Hoe kan da...? Ik heb u toch mijn adres nie gegeven?

LOVERTJE: Nee, maar wel de plaats waar gij werkt.

JEF (valt in zijn gewone rol): Jamaar Jaak, ik heb u nog gezegd da ge... (herpakt zich) ...Dat is ene hele schone vrouw aan de loket.

(Jaak steekt z'n hoofd door het raampje van het loket en monstert de hele figuur van Lovertje. Er verschijnt een brede smile op z'n gelaat)

JAAK: Ge staat me wel aan, moet ik zeggen.

LOVERTJE (met ondeugende oogjes): Gij mij ook! Mogen mijn kindjes efkes hun nieuwe papa ontmoeten?

JAAK: Uw kindjes...?

LOVERTJE: Ja.

JAAK: Waar zijn die?

LOVERTJE: Die zitten nog in de camionette te wachten. Alle zeven...!

JAAK (verwonderd): Alle zeven...?

(Dit wordt teveel voor Jaak. Hij moet dringend op de vlucht. Jef en Caroline houden Jaak tegen)

CAROLINE: Waar gaat ge naartoe...?

JEF: Hier blijven, hé kameraad!

JAAK: Jamaar, da 's een weef met zeven kinderen, Jef...!

BURGEMEESTER: Zegt die nu "Jef" tegen den ambassadeur...?

ZEVA (tot Jef): Zijt gij dat, Jef...?

BURGEMEESTER (verbaasd): Is dat die Prins Caravan...?

JEF (maakt zich bekend, trekt zijn baard, pruik en zonnebril af): Ja, da 's die Prins Caravan...! Ofwel Repelsteeltje...! Ofwel Jef Bax...! Ge moogt kiezen. Maar ik kan het allemaal uitleggen...!

(Lovertje gaat achter Jaak aan)

LOVERTJE: Kom hier mijnen Bronstige Stier...!

JAAK (loopt richting buitendeur): Ik ben blij da ik naar mijn konijnen kan gaan, da 's bijlange nie zo ingewikkeld als da chatten en da wieteren...! (af langs buitendeur)

(Maar Lovertje lijkt plots de Burgemeester te herkennen)

LOVERTJE (stoot de Burgemeester aan): Hier se..., wie da we hier hebben...!

BURGEMEESTER: Maar ik ken u niet, madam.

LOVERTJE: Oh nee...? Gij zijt toch den Dorpsstier van op de chat hé...?

BURGEMEESTER (probeert zich wit te wassen): Chat...? Welke chat...?

LOVERTJE: Wij hebben toch elke donderdagavond ne rendez-vous achter den oude molen terwijl uw vrouw gaat fitnesssen!

(Alle ogen worden op de Burgemeester gericht. Zeva haar mond valt open van verbazing)

ZEVA: Meneer den Burgemeester, wij willen NU een antwoord van u...!

BURGEMEESTER (bekent): Ze heeft gelijk, maar ik kan het allemaal uitleggen...!

DOEK